GENERALINIO ADVOKATO
JEAN RICHARD DE LA TOUR IŠVADA,
pateikta 2022 m. sausio 20 d.[1]

Byla C-328/20

Europos Komisija
prieš

Austrijos Respubliką

„Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas – Socialinės apsaugos sistemų koordinavimas – Reglamentas (EB) Nr. 883/2004 – 4, 7 ir 67 straipsniai – Laisvas darbuotojų judėjimas – Reglamentas (ES) Nr. 492/2011 – 7 straipsnis – Vienodas požiūris – Išmokos šeimai – Socialinės ir mokesčių lengvatos – Išmokų ir lengvatų sumos tikslinimas atsižvelgiant į vaikų gyvenamosios vietos valstybės kainų lygį“

I. Įvadas

1. Ieškiniu Europos Komisija prašo Teisingumo Teismo pripažinti, kad:

1) nustačiusi pašalpos šeimai ir mokesčio kredito už išlaikomą vaiką tikslinimo mechanizmą darbuotojams, kurių vaikai nuolat gyvena kitoje valstybėje narėje, Austrijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų, tenkančių jai pagal:

   – 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo[2] 4, 7 ir 67 straipsnius ir

   – 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 492/2011 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Sąjungoje[3] 7 straipsnio 2 dalį; ir

2) nustačiusi papildomos priemokos šeimai, mokesčio kredito vieninteliam dirbančiam šeimos nariui, mokesčio kredito vienam (-ai) vaiką auginančiam (-iai) tėvui (motinai) ir mokesčio kredito už išlaikomą asmenį tikslinimo mechanizmą darbuotojams migrantams, kurių vaikai nuolat gyvena kitoje valstybėje narėje, Austrijos Respublika taip pat neįvykdė įsipareigojimų pagal Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalį.

1 Originalo kalba: prancūzų.

2 OL L 166, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 5 t., p. 72.

3 OL L 141, 2011, p. 1.

2. Komisija iš esmės mano, kad pagal Sąjungos teisę valstybėms narėms nesuteikiama diskrecijos tikslinti jų mokamos išmokų šeimai sumos pagal atitinkamo vaiko gyvenamosios vietos valstybės kainų lygį ir kad šių šeimoms skiriamų išmokų ir tam tikrų mokesčių lengvatų tikslinimas yra diskriminacinis ir negali būti laikomas būtina ir proporcinga priemone.

3. Šioje išvadoje paaiškinsiu priežastis, dėl kurių manau, kad Komisijos pateikti kaltinimai yra pagrįsti.

II. Teisinis pagrindas

A. Sąjungos teisė

1. Reglamentas Nr. 883/2004

4. Reglamento Nr. 883/2004 8, 12 ir 16 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(8) Bendrasis vienodo požiūrio principas yra ypač svarbus darbuotojams, negyvenantiems toje valstybėje narėje, kurioje jie dirba, tarp jų ir pasienio darbuotojams.

<…>

(12) Proporcingumo atžvilgiu [atsižvelgiant į proporcingumą] būtina imtis reikiamų priemonių garantuoti, kad taikant faktų arba įvykių sulyginimo principą, nebūtų gaunami objektyviai nepagrįsti rezultatai arba kad nesutaptų už tą patį laikotarpį mokamos tos pačios rūšies išmokos.

<…>

(16) Nuostata, kad socialinės apsaugos teisės turi priklausyti nuo atitinkamo asmens gyvenamosios vietos, [Sąjungoje] iš principo neturi jokio pagrindo; tačiau tam tikrais atvejais, ypač kai kalbama apie su asmens ekonomine ir socialine padėtimi susijusias specialiąsias išmokas, į gyvenamąją vietą gali būti atsižvelgiama.“

5. Šio reglamento 1 straipsnio z punkte nustatyta:

„Šiame reglamente:

<…>

z) „išmoka šeimai“ – visos išmokos natūra arba pinigais, skirtos padengti šeimos išlaidoms, neįskaitant I priede nurodytų išankstinių išlaikymo ir specialių vaiko gimimo bei įvaikinimo išmokų.“

6. Reglamento Nr. 883/2004 3 straipsnio 1 dalies j punkte numatyta:

„Šis reglamentas taikomas visiems teisės aktams, kurie apima šias socialinės apsaugos sritis:

<…>

j) išmokas šeimai.“

7. Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnyje „Vienodas požiūris“ nustatyta:

„Jeigu šiame reglamente nenumatyta kitaip, asmenims, kuriems taikomas šis reglamentas, pagal bet kurios valstybės narės teisės aktus priklauso tos pačios išmokos ir prievolės, kaip ir tos valstybės piliečiams.“

8. Reglamento Nr. 883/2004 5 straipsnis „Vienodas požiūris į išmokas, pajamas, faktus ir įvykius“ suformuluotas taip:

„Jeigu šiame reglamente nenumatyta kitaip ir atsižvelgiant į nustatytas specialias įgyvendinimo nuostatas, taikomos šios nuostatos:

a) jeigu pagal kompetentingos valstybės narės teisės aktus socialinės apsaugos išmokų ir kitų pajamų gavimas turi tam tikras teisines pasekmes, atitinkamos tų teisės aktų nuostatos taip pat taikomos gaunant lygiavertes išmokas, teisė į kurias buvo įgyta pagal kitos valstybės narės teisės aktus, arba kitoje valstybėje narėje įgytoms pajamoms;

b) jeigu pagal kompetentingos valstybės narės teisės aktus laikoma, kad teisinės pasekmės atsirado dėl tam tikrų faktų arba įvykių, ta valstybė narė atsižvelgia į tokius faktus arba įvykius, atsiradusius bet kurioje valstybėje narėje, tartum jie būtų atsiradę jos teritorijoje.“

9. Reglamento Nr. 883/2004 7 straipsnyje „Gyvenamosios vietos taisyklių atsisakymas“ numatyta:

„Jeigu šiame reglamente nenumatyta kitaip, išmokos pinigais, mokėtinos pagal vienos ar daugiau valstybių narių teisės aktus arba šį reglamentą, negali būti kaip nors sumažinamos, pakeičiamos, sustabdomos, nutraukiamos ar konfiskuojamos dėl to, kad jų gavėjas arba jo šeimos nariai gyvena ne toje valstybėje narėje, kurioje yra įstaiga, atsakinga už išmokų mokėjimą.“

10. Reglamento Nr. 883/2004 67 straipsnyje „Šeimos nariai, gyvenantys kitoje valstybėje narėje“ nustatyta:

„Asmuo turi teisę gauti išmokas šeimai pagal kompetentingos valstybės narės teisės aktus, taip pat ir už savo šeimos narius, gyvenančius kitoje valstybėje narėje, tartum jie gyventų pirmojoje valstybėje narėje. Tačiau pensininkas turi teisę gauti išmok[a]s šeimai pagal valstybės narės, atsakingos už jo pensijos mokėjimą, teisės aktus.“

2. Reglamentas Nr. 492/2011

11. Reglamento Nr. 492/2011 I skyriaus 2 skirsnyje „Įdarbinimas ir vienodo požiūrio užtikrinimas“ esančio 7 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Darbuotojui, jei jis yra valstybės narės pilietis, negali būti sudarytos skirtingos įdarbinimo ir darbo sąlygos, nei tos valstybės narės, kurioje jis dirba, piliečiams dėl jo pilietybės, ypač nustatant darbo užmokestį ir atleidžiant iš darbo, o jam tampant bedarbiu – jį grąžinant arba vėl priimant į darbą.

2. Jis naudojasi tomis pačiomis socialinėmis ir mokesčių lengvatomis, kaip ir vietiniai darbuotojai.“

B. Austrijos teisė

1. FLAG

12. Pagal 1967 m. spalio 24 d. *Bundesgesetz betreffend den Familienlastenausgleich durch Beihilfen* (Federalinis įstatymas dėl šeimos išlaidų kompensavimo skiriant išmokas)[4] 1 straipsnį numatytos išmokos „skiriamos siekiant kompensuoti šeimos išlaidas“.

13. FLAG 2 straipsnio 1 ir 8 dalyse nustatyta:

„(1) Asmenys, kurių nuolatinė arba įprasta gyvenamoji vieta yra Austrijos teritorijoje, turi teisę gauti pašalpas šeimai:

a) už nepilnamečius vaikus;

<…>

(8) Asmenys turi teisę gauti pašalpas šeimai tik jeigu jų interesų vieta yra Austrijos teritorijoje. Asmens interesų vieta yra toje valstybėje, su kuria jis turi glaudžiausius asmeninius ir ekonominius ryšius.“

14. FLAG 4 straipsnis suformuluotas taip:

„(1) Asmenys, turintys teisę gauti kitos valstybės skiriamą lygiavertę išmoką, neturi teisės į pašalpas šeimai.

(2) Austrijos piliečiai, kuriems nesuteikiama teisė gauti pašalpas šeimai pagal 1 dalį arba 5 straipsnio [4] dalį, gali gauti kompensacinę išmoką, jeigu kitos valstybės mokamos lygiavertės išmokos, į kurią minėti Austrijos piliečiai ar kiti asmenys turi teisę, suma (5 straipsnio [4] dalis) yra mažesnė už pašalpas šeimai, kurios, nesant minėtos lygiavertės išmokos, jiems turėtų būti mokamos pagal šį federalinį įstatymą.

(3) Kompensacinę išmoką sudaro kitos valstybės mokamos lygiavertės išmokos ir pašalpų šeimai, kurios turėtų būti skiriamos pagal šį federalinį įstatymą, skirtumas.

<…>

(6) Kompensacinės išmokos laikomos šeimos pašalpomis, kaip jos suprantamos pagal šį federalinį įstatymą, tačiau kompensacinėms išmokoms netaikomos nuostatos dėl pašalpų šeimai dydžio.

<…>“

15. FLAG 5 straipsnio 3 ir 4 dalys suformuluotos taip:

„(3) Teisė į pašalpas šeimai už vaikus, kurie nuolat gyvena užsienyje, nesuteikiama.

[4] *BGBl.* 376/1967, toliau – FLAG.

(4) Teisė į pašalpas šeimai už vaikus, už kuriuos asmuo turi teisę gauti kitos valstybės skiriamą lygiavertę išmoką, nesuteikiama. Tai neužkerta kelio skirti kompensacinę išmoką (4 straipsnio 2 dalis).“

16. FLAG 8 straipsnyje nustatyta:

„(1) Asmeniui mokėtinų pašalpų šeimai suma nustatoma atsižvelgiant į vaikų, už kuriuos skiriamos pašalpos šeimai, skaičių ir amžių.

(2) Mėnesinis pašalpos šeimai dydis yra:

<…>

3) nuo 2018 m. sausio 1 d.:

a) 114 EUR už kiekvieną vaiką nuo jo kalendorinio gimimo mėnesio pradžios;

b) 121,90 EUR už kiekvieną vaiką nuo kalendorinio mėnesio, kurį jam sueina treji metai, pradžios;

c) 141,50 EUR už kiekvieną vaiką nuo kalendorinio mėnesio, kurį jam sueina dešimt metų, pradžios;

d) 165,10 EUR už kiekvieną vaiką nuo kalendorinio mėnesio, kurį jam sueina devyniolika metų, pradžios.

(3) Šeimos pašalpos už kiekvieną vaiką didinamos kas mėnesį,

<…>

3) nuo 2018 m. sausio 1 d., jeigu:

a) jos suteiktos už du vaikus – 7,10 EUR;

b) jos suteiktos už tris vaikus – 17,40 EUR;

c) jos suteiktos už keturis vaikus – 26,50 EUR;

d) jos suteiktos už penkis vaikus – 32 EUR;

e) jos suteiktos už šešis vaikus – 35,70 EUR;

f) jos suteiktos už septynis ar daugiau vaikų – 52 EUR.

(4) Pašalpos šeimai didėja kas mėnesį už kiekvieną sunkią negalią turintį vaiką,

<…>

3) 155,9 EUR nuo 2018 m. sausio 1 d.

<…>

(8) Už kiekvieną vaiką, kuriam kalendoriniais metais jau yra suėję ar sueis šešeri metai ir kuriam dar nėra suėję šešiolika metų, pašalpos šeimai didinamos 100 EUR, skaičiuojant nuo šių kalendorinių metų rugsėjo [mėnesio].“

17. FLAG 8a straipsnyje numatyta:

(1) Pašalpų šeimai sumos (8 straipsnis) už vaikus, kurie nuolat gyvena kitos <…> Sąjungos valstybės narės teritorijoje, kitos [1992 m. gegužės 2 d.] Europos ekonominės erdvės susitarimo [5] šalies ar Šveicarijos teritorijoje, nustatomos pagal Europos Sąjungos statistikos tarnybos [Eurostato] skelbiamo kiekvienos Sąjungos valstybės narės <…>, kiekvienos [EEE] susitarimo šalies ir Šveicarijos lyginamųjų kainų lygio ir Austrijos kainų lygio santykį.

(2) 1 dalyje nurodytų pašalpų šeimai dydžiai taikomi nuo 2019 m. sausio 1 d. remiantis 1 dalyje nurodytomis vertėmis, paskelbtomis 2018 m. birželio 1 d. Vėliau šie dydžiai kas dvejus metus tikslinami pagal praėjusių metų birželio 1 d. paskelbtas vertes.

(3) *Bundesminister für Frauen, Familien und Jugend* [federalinis moterų, šeimos ir jaunimo ministras, Austrija) nutarime, kurį priima kartu su *Bundesminister für Finanzen* (federalinis finansų ministras, Austrija), skelbia apskaičiavimo bazes ir 1 ir 2 dalyje nurodytas sumas, taip pat 1988 m. liepos 7 d. *Bundesgesetz über die Besteuerung des Einkommens natürlicher Personen* (Federalinis įstatymas dėl fizinių asmenų pajamų apmokestinimo) [6]
33 straipsnio 3 dalies 2 punkte nurodytas sumas [7].“

18. FLAG 53 straipsnyje nustatyta:

„(1) Pagal šį federalinį įstatymą [EEE] susitarimo šalių piliečiai, jeigu tai taikoma pagal šį susitarimą, prilyginami Austrijos piliečiams. Šiomis aplinkybėmis vaiko nuolatinė gyvenamoji vieta Europos ekonominės erdvės [EEE] valstybėje pagal Bendrijos teisės aktų nuostatas turi būti prilyginama vaiko nuolatinei gyvenamajai vietai Austrijoje.

<…>

(4) 1 dalies antras sakinys netaikomas 8a straipsnio 1–3 dalims.

(5) *Bundesabgabenordnung* [Federalinis mokesčių kodeksas] 26 straipsnio 3 dalis <…> taikoma šiame federaliniame įstatyme numatytoms išmokoms iki 2018 m. gruodžio 31 d. Nuo 2019 m. sausio 1 d. Federalinio mokesčių kodekso 26 straipsnio 3 dalis, kiek tai susiję su šiame federaliniame įstatyme numatytomis išmokomis, taikoma tik tiems asmenims, kurių darbo vieta

5 OL L 1, 1994, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 52 t., p. 3, toliau – EEE susitarimas.

6 *BGBl.* 400/1988, toliau – *EStG*.

7 Pašalpos šeimai ir mokesčio kredito už išlaikomą vaiką tikslinimas nuo 2019 m. sausio 1 d. nustatytas 2018 m. gruodžio 10 d. *Verordnung der Bundesministerin für Frauen, Familien und Jugend und des Bundesministers für Finanzen über die Anpassung der Familienbeihilfe und des Kinderabsetzbetrages in Bezug auf Kinder, die sich ständig in einem anderen Mitgliedstaat der ES oder einer Vertragspartei des Europäischen Wirtschaftsraumes oder der Schweiz aufhalten* (federalinės moterų, šeimos ir jaunimo ministrės ir federalinio finansų ministro nutarimas dėl pašalpos šeimai ir mokesčio kredito už išlaikomą vaiką tikslinimo, kiek tai susiję su kitoje <…> Sąjungos valstybėje narėje, [EEE] susitarimo šalyje arba Šveicarijoje nuolat gyvenančiais vaikais (*BGBl.* II, 318/2018), skelbiamas internete adresu
https://www.ris.bka.gv.at/GeltendeFassung.wxe?Abfrage=Bundesnormen&Gesetzesnummer=20010489&FassungVom=2019-07-08,
priimtas remiantis 2018 m. gruodžio 4 d. *Bundesgesetz, mit dem das Familienlastenausgleichsgesetz 1967, das Einkommensteuergesetz 1988 und das Entwicklungshelfergesetz geändert werden* (Federalinis įstatymas, kuriuo iš dalies keičiami [FLAG], [*EStG*] ir Įstatymas dėl vystomojo bendradarbiavimo darbuotojų statuso) (*BGBl.* I, 83/2018).

yra užsienyje ir kurie dirba vietos valdžios institucijos naudai, taip pat šių asmenų sutuoktiniams ir vaikams.“

2. EStG

19. *EStG* 33 straipsnyje numatyta:

„<…>

(2) Mokesčio kreditai turi būti išskaičiuojami iš [mokesčio sumos], nustatytos taikant šio straipsnio 1 dalį, toliau nurodyta tvarka:

1) 3a dalyje nurodyta papildoma priemoka šeimai; papildomos priemokos šeimai nereikia atskaityti, jeigu ji viršija mokėtiną pajamų mokestį, kuriuo apmokestinama pagal šio straipsnio 1 dalį;

2) 4–6 dalyse nurodyti mokesčio kreditai.

(3) Apmokestinamieji asmenys, kurie pagal [FLAG] gauna pašalpas šeimai, turi teisę lygiagrečiai pašalpoms šeimai gauti 58,40 EUR per mėnesį mokesčio kreditą už kiekvieną vaiką. Kitaip yra toliau nurodytais atvejais:

1) mokesčio kreditas nesuteikiamas už vaikus, kurie nuolat gyvena už <…> Sąjungos valstybės narės, [EEE] valstybės ar Šveicarijos teritorijos ribų;

2) kiek tai susiję su vaikais, nuolat gyvenančiais kitos <…> Sąjungos valstybės narės, kitos [EEE] susitarimo šalies arba Šveicarijos teritorijoje, mokesčio kredito suma už išlaikomą vaiką nustatoma pagal [Eurostato] paskelbto kiekvienos Sąjungos valstybės narės, kiekvienos [EEE] susitarimo šalies ir Šveicarijos lyginamųjų kainų lygio ir Austrijos lyginamųjų kainų lygio santykį:

   a) nuo 2019 m. sausio 1 d. mokesčio kreditų už išlaikomą vaiką suma tikslinama pagal 2018 m. birželio 1 d. paskelbtas vertes. Vėliau mokesčio kreditų už išlaikomą vaiką suma kas dvejus metus tikslinama pagal praėjusių metų birželio 1 d. paskelbtas vertes;

   b) mokesčio kreditų už išlaikomą vaiką suma skelbiama pagal [FLAG] 8a straipsnio 3 dalį.

<…>

(3a) Vaikas, kuris gauna pašalpą šeimai pagal [FLAG] ir nuolat gyvena <…> Sąjungos valstybėje narėje, kitos [EEE] susitarimo šalies teritorijoje arba Šveicarijoje, pateikus prašymą turi teisę į papildomą priemoką šeimai pagal toliau išdėstytas nuostatas:

1) papildomos priemokos šeimai suma yra:

   a) 125 EUR už kalendorinį mėnesį iki mėnesio, kurį vaikui sueina aštuoniolika metų, pabaigos;

   b) 41,68 EUR už kalendorinį mėnesį pasibaigus mėnesiui, kurį vaikui sueina aštuoniolika metų.

2) nukrypstant nuo 1 punkto, už vaikus, kurie nuolat gyvena kitos <…> Sąjungos valstybės narės, kitos [EEE] susitarimo šalies arba Šveicarijos teritorijoje, papildomos priemokos šeimai ir 4 dalyje nurodytų mokesčio kreditų suma nustatoma pagal lyginamųjų kainų, kurias [Eurostatas] paskelbė kiekvienai iš Sąjungos valstybių narių, kiekvienai [EEE] susitarimo šaliai ir Šveicarijai [EEE], ir Austrijos lyginamųjų kainų santykį:

   a) nuo 2019 m. sausio 1 d. papildomos priemokos šeimai ir 4 dalyje nurodytų mokesčio kreditų suma tikslinama pagal 2018 m. birželio 1 d. paskelbtas vertes. Vėliau ši suma tikslinama kas dvejus metus pagal praėjusių metų birželio 1 d. paskelbtas vertes;

   b) federalinis finansų ministras nutarime skelbia apskaičiavimo bazes ir sumas ne vėliau kaip rugsėjo 30 d. po a punkte nurodytos referencinės datos [8].

<…>

5) Federalinio mokesčių kodekso 26 straipsnio 3 dalies antras sakinys netaikomas. Išimtis taikoma apmokestinamųjų asmenų, kurių darbo vieta yra užsienyje ir kurie dirba vietos valdžios institucijos naudai, sutuoktiniams ir vaikams.

<…>

(4) Be to, jeigu vaikas nuolat gyvena <…> Sąjungos valstybėje narėje arba kitos [EEE] susitarimo šalies teritorijoje ar Šveicarijoje, taikomi toliau nurodyti mokesčio kreditai:

1) vienintelis dirbantis šeimos narys turi teisę į mokesčio kreditą vienintelio dirbančio šeimos nario namų ūkiui. Jo dydis per metus yra:

   – 494 EUR už vieną vaiką (106 straipsnio 1 dalis),

   – 669 EUR už du vaikus (106 straipsnio 1 dalis).

   Ši suma už trečią vaiką ir atitinkamai už kiekvieną papildomą vaiką padidinama 220 EUR per metus (106 straipsnio 1 dalis).

   <…>

2) vieni vaiką auginantys tėvai turi teisę į mokesčio kreditą vieno (-s) vaiką auginančio (-s) tėvo (motinos) namų ūkiui. Jo dydis per metus yra:

   – 494 EUR už vieną vaiką (106 straipsnio 1 dalis),

   – 669 EUR už du vaikus (106 straipsnio 1 dalis).

[8] Papildomos priemokos šeimai ir mokesčio kreditų vieninteliam dirbančiam šeimos nariui, vienam (-ai) vaiką auginančiam (-iai) tėvui (motinai) ir išlaikymo tikslinimas nuo 2019 m. sausio 1 d. nustatytas 2018 m. rugsėjo 27 d. *Verordnung des Bundesministers für Finanzen über die Anpassung des Familienbonus Plus, des Alleinverdiener-, Alleinerzieher- und Unterhaltsabsetzbetrages sowie des Kindermehrbetrages in Bezug auf Kinder, die sich ständig in einem anderen Mitgliedstaat der ES oder einer Vertragspartei des Europäischen Wirtschaftsraumes oder der Schweiz aufhalten* (federalinio finansų ministro nutarimas dėl papildomos priemokos šeimai ir mokesčio kreditų vieninteliam dirbančiam šeimos nariui, vienam (-ai) vaiką auginančiam (-iai) tėvui (motinai) ir išlaikymo tikslinimo, kiek tai susiję su vaikais, nuolat gyvenančiais kitoje <…> Sąjungos valstybėje narėje arba [EEE] susitarimo šalies teritorijoje ar Šveicarijoje) (*BGBl.* II, 257/2018), skelbiamame internete adresu https://www.ris.bka.gv.at/GeltendeFassung.wxe?Abfrage=Bundesnormen&Gesetzesnummer=20010319 ir priimtame remiantis 2018 m. rugpjūčio 14 d. *Jahressteuergesetz 2018* (2018 m. Metinis mokesčių įstatymas) (*BGBl.* I, 62/2018), kuriuo, be kita ko, iš dalies keičiamas *EStG*.

Ši suma už trečią vaiką ir už kiekvieną papildomą vaiką atitinkamai padidinama 220 EUR per metus (106 straipsnio 1 dalis). Vieni vaiką auginantys tėvai yra apmokestinamieji asmenys, gyvenantys bent su vienu vaiku (106 straipsnio 1 dalis) daugiau kaip šešis mėnesius per kalendorinius metus, nebūdami kartu su partneriu ar sutuoktiniu;

3) apmokestinamieji asmenys, kuriems tenka vaiko išlaikymo prievolė, turi teisę į 29,20 EUR per mėnesį dydžio mokesčio kreditą išlaikymo išlaidoms padengti <…>

4) nukrypstant nuo 1–3 punktų, mokesčio kreditų suma už vaikus, kurie nuolat gyvena kitos <…> Sąjungos valstybės narės, kitos [EEE] susitarimo šalies arba Šveicarijos teritorijoje, nustatoma pagal 3a dalies 2 punktą. Jeigu apmokestinamasis asmuo turi teisę į mokesčio kreditą už kelis vaikus ir jeigu jie gyvena skirtingose šalyse, pirmiausia atsižvelgiama į vyresnius vaikus, dėl kurių suteikiama teisė į išmoką, ir tik tada atsižvelgiama į jaunesnius vaikus;

5) Federalinio mokesčių kodekso 26 straipsnio 3 dalies antras sakinys netaikomas. Išimtis taikoma apmokestinamųjų asmenų, kurių darbo vieta yra užsienyje ir kurie dirba vietos valdžios institucijos naudai, sutuoktiniams ir vaikams.

<…>

(7) Jei pajamų mokestis, mokėtinas pagal 1 dalį, yra mažesnis nei 250 EUR ir jei taikomas mokesčio kreditas vieninteliam dirbančiam šeimos nariui arba mokesčio kreditas vienam (-ai) vaiką auginančiam (-iai) tėvui (motinai), tuo atveju, kai yra vienas vaikas (106 straipsnio 1 dalis), taikomos toliau nurodytos nuostatos:

1) skirtumas tarp 250 EUR ir 1 dalyje nurodyto mokesčio turi būti kompensuotas kaip priedas už vaiką;

2) jeigu vaikas nuolat gyvena kitoje <…> Sąjungos valstybėje narėje arba kitos [EEE] susitarimo šalies teritorijoje ar Šveicarijoje, 250 EUR suma pakeičiama suma, apskaičiuota pagal 3a dalies 2 punktą.

<…>

Ši suma už kiekvieną papildomą vaiką (106 straipsnio 1 dalis) padidinama 250 EUR arba ją pakeičiančia suma.

(8) 1) jei pagal 1 ir 2 dalis taikomas pajamų mokestis yra mažesnis už nulį, suteikiamas mokesčio kreditas vieninteliam dirbančiam šeimos nariui arba mokesčio kreditas vienam (-ai) vaiką auginančiam (-iai) tėvui (motinai).

<…>“

3. Federalinis mokesčių kodeksas

20. Federalinio mokesčių kodekso 26 straipsnyje nustatyta:

„(1) Asmuo turi nuolatinę gyvenamąją vietą, kaip tai suprantama pagal mokesčių teisės nuostatas, jeigu gyvena būste tokiomis sąlygomis, kurios leidžia daryti išvadą, kad jis toliau turės ir naudos šį būstą.

(2) Asmens nuolatinė gyvenamoji vieta, kaip tai suprantama pagal mokesčių teisės nuostatas, yra ten, kur jis gyvena tokiomis sąlygomis, kurios rodo, kad jis šioje vietoje ar šalyje gyvena ne tik laikinai. <…>

(3) Austrijos piliečiai, kurie yra sudarę darbo sutartį su viešosios teisės reglamentuojamu subjektu ir kurių darbo vieta yra užsienyje (užsienyje dirbantys pareigūnai), laikomi asmenimis, kurių nuolatinė gyvenamoji vieta yra darbo užmokestį jiems mokančios tarnybos vietoje. Tas pats taikoma jų sutuoktiniams (jeigu sutuoktiniai sudaro nuolatinį namų ūkį) ir šiam namų ūkiui priklausantiems jų nepilnamečiams vaikams.“

III. Ikiteisminė procedūra

21. 2019 m. sausio 25 d. oficialiame pranešime Komisija atkreipė Austrijos Respublikos dėmesį į nuogąstavimus, kylančius dėl to, kad nuo 2019 m. sausio 1 d. pradėtas taikyti išmokų šeimai, taip pat socialinių ir mokesčių lengvatų, kurias Austrijos Respublika suteikia vaikų turintiems darbuotojams, sumos tikslinimo mechanizmas, atsižvelgiant į bendrą kainų lygį valstybėje narėje, kurioje šie vaikai nuolat gyvena.

22. Komisija nusprendė, kad išmokos šeimai dydžio tikslinimas atsižvelgiant į vaiko gyvenamąją vietą prieštarauja Reglamento Nr. 883/2004 7 ir 67 straipsniams, pagal kuriuos išmokos pinigais negali būti sumažintos dėl to, kad šeimos narys, kaip antai vaikas, gyvena kitoje valstybėje narėje. Be to, Austrijos Respublikos už vaikus mokamų išmokų ir suteikiamų lengvatų tikslinimas daugiausia taikomas darbuotojams iš kitų valstybių narių, o ne darbuotojams iš Austrijos. Komisijos nuomone, tokia netiesioginė diskriminacija prieštarauja vienodo požiūrio principui, įtvirtintam Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnyje ir Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnyje.

23. 2019 m. kovo 25 d. atsakyme į oficialų pranešimą Austrijos Respublika nurodė:

– Sąjungos teisėje numatyti mechanizmai, panašūs į jos įgyvendinamą mechanizmą,

– kadangi Reglamento Nr. 883/2004 67 straipsnyje nenustatyta, kad išmokų, mokamų už kitoje valstybėje narėje gyvenančius vaikus, suma turi atitikti sumą, mokamą už Austrijoje gyvenančius vaikus, išmokos šeimai sumą leidžiama tikslinti atsižvelgiant į vaiko gyvenamąją vietą, ir

– nėra netiesioginės diskriminacijos dėl to, kad fiksuoto dydžio išmokų ar lengvatos tikslinimas atsižvelgiant į vaiko gyvenamojoje vietoje taikomų kainų lygį yra objektyviai pateisinamas ir kyla iš to, kad visų darbuotojų išlaidos sumažinamos panašiai.

24. Kadangi toks atsakymas Komisijos netenkino, 2019 m. liepos 26 d. ji priėmė pagrįstą nuomonę, joje iš esmės pakartojo savo poziciją. Ji paaiškino, kad Sąjungos teisėje nėra reikšmingo referencinio pagrindo, ir pažymėjo, kad skiriamos sumos yra fiksuoto dydžio, netikslinant jų pagal kainų lygį skirtinguose Austrijos regionuose atsižvelgiant į nuolatinę vaiko gyvenamąją vietą. Todėl skirtingo dydžio išmokos ir lengvatos už kitoje valstybėje narėje gyvenančius vaikus yra netiesioginė diskriminacija, nes nuo šio skirtumo dažniau nukenčia darbuotojai migrantai nei Austrijos darbuotojai. Fiksuotas šių išmokų ir lengvatų sumų pobūdis rodo, kad jos nepriklauso nuo faktinių išlaidų, susijusių su vaiko priežiūra, todėl neužtikrina teisingesnio šeimos išlaidų, skirtų vaikų poreikiams patenkinti, paskirstymo.

25. 2019 m. spalio 24 d. rašte Austrijos Respublika atsakė į šią pagrįstą nuomonę ir nurodė, kad aptariamos išmokų šeimai sumos ir socialinės bei mokesčių lengvatos nėra vien fiksuoto dydžio ir atitinka tikruosius poreikius. Be to, tai, kad aptariamos išmokos ir lengvatos yra fiksuoto dydžio, nedraudžia jų tikslinti atsižvelgiant į kainų lygį vaikų gyvenamojoje vietoje. Toks tikslinimas nereiškia skirtingo požiūrio ir užtikrina, kad darbuotojui, gaunančiam išmokas ir lengvatas, bet kuriuo atveju būtų vienodai sumažintos išlaidos, nesvarbu, kur vaikas faktiškai gyvena. Darant prielaidą, kad yra netiesioginė diskriminacija, ji pateisinama, be kita ko, socialinės apsaugos sistemos išlaidų pusiausvyros tikslu ir tikslu atsižvelgti į gavėjų pajėgumą mokėti mokesčius.

26. Kadangi toks atsakymas Komisijos neįtikino, ji pareiškė šį ieškinį pagal SESV 258 straipsnį.

IV. Šalių reikalavimai

27. Savo ieškinyje Komisija Teisingumo Teismo prašo:

– pripažinti, kad nustačiusi tikslinimo mechanizmą, susijusį su *pašalpa šeimai* ir *mokesčio kreditu už išlaikomą vaiką* darbuotojams, kurių vaikai nuolat gyvena kitoje valstybėje narėje, Austrijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal:

  – Reglamento Nr. 883/2004 7 ir 67 straipsnius,

  – Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnį ir Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalį;

– pripažinti, kad nustačiusi *papildomos priemokos šeimai*, *mokesčio kredito vieninteliam dirbančiam šeimos nariui*, *mokesčio kredito vienam vaiką auginančiam (-iai) tėvui (motinai)* ir *mokesčio kredito už išlaikomą asmenį* tikslinimo mechanizmą darbuotojams migrantams, kurių vaikai nuolat gyvena kitoje valstybėje narėje, Austrijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalį ir

– priteisti iš Austrijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

28. Austrijos Respublika prašo Teisingumo Teismo:

– atmesti ieškinį ir

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

29. 2020 m. lapkričio 20 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Čekijos Respublikai (2020 m. lapkričio 6 d.), Kroatijos Respublikai (2020 m. lapkričio 20 d.), Lenkijos Respublikai (2020 m. lapkričio 19 d.), Rumunijai (2020 m. lapkričio 12 d.), Slovėnijos Respublikai (2020 m. spalio 22 d.) ir Slovakijos Respublikai (2020 m. spalio 22 d.) buvo leista įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų.

30. Teisingumo Teismo pirmininko sprendimu Danijos Karalystei (2020 m. lapkričio 20 d.) buvo leista įstoti į bylą palaikyti Austrijos Respublikos reikalavimų.

31. 2020 m. gruodžio 18 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi ELPA priežiūros institucijai ir Norvegijos Karalystei buvo leista įstoti į bylą palaikyti atitinkamai Komisijos ir Austrijos Respublikos reikalavimų.

32. Komisija savo pastabose dėl įstojimo į bylą paaiškinimų nurodo, kad Čekijos Respublikos, Kroatijos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Rumunijos, Slovėnijos Respublikos, Slovakijos Respublikos ir ELPA priežiūros institucijos paaiškinimai visiškai patvirtina jos argumentus, o Danijos Karalystės ir Norvegijos Karalystės įstojimo į bylą paaiškinimuose pateikti argumentai negali jų paneigti.

33. Savo pastabose dėl įstojimo į bylą paaiškinimų Austrijos Respublika nurodo visiškai pritarianti Danijos Karalystės ir Norvegijos Karalystės pastaboms ir pažymi, kad šalys, įstojusios į bylą Komisijos pusėje, nepateikia jokių naujų argumentų. Ji palaiko visus savo reikalavimus, suformuluotus atsiliepime į ieškinį ir pakartotus triplike.

V. Analizė

34. Komisija ieškinyje formuluoja du kaltinimus, grindžiamus išvada, kad nukrypdama nuo įstatyme nustatytos fiksuoto dydžio sumos Austrijos Respublika numato pašalpos šeimai ir mokesčio kredito už išlaikomą vaiką, taip pat įvairių kitų mokesčių lengvatų (t. y. papildomos priemokos šeimai, mokesčių kredito vieninteliam dirbančiam šeimos nariui, mokesčių kredito vienam (-ai) vaiką auginančiam (-iai) tėvui (motinai) ir mokesčių kredito už išlaikomą asmenį) sumos tikslinimą atsižvelgiant į kainų lygį valstybėje narėje[9], kurioje nuolat gyvena vaikas, dėl kurio suteikiama teisė į šias išmokas.

35. Pirmasis kaltinimas grindžiamas Reglamento Nr. 883/2004 7 ir 67 straipsnių pažeidimu. Antrasis kaltinimas grindžiamas Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnyje ir Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalyje numatyto vienodo požiūrio principo pažeidimu.

A. Dėl pirmojo kaltinimo, grindžiamo Reglamento Nr. 883/2004 7 ir 67 straipsnių pažeidimu

1. Šalių argumentai

a) Komisija

36. Pirmajame kaltinime Komisija teigia, kad Austrijos Respublika pažeidė įsipareigojimus pagal Reglamento Nr. 883/2004 7 ir 67 straipsnius, nes šios valstybės narės teisės aktuose numatytas *pašalpos šeimai ir mokesčio kredito už išlaikomą vaiką* tikslinimas darbuotojams, kurie apdrausti pagal Austrijos socialinės apsaugos sistemą, tačiau kurių vaikai gyvena kitoje valstybėje narėje.

[9] Dėl koeficientų, taikomų atsižvelgiant į atitinkamas valstybes nares, žr. šios išvados 7 ir 8 išnašas, taip pat jos 84 punkto antrą įtrauką, iš kurių matyti, kokie įvairūs yra šie koeficientai, taikomi su Austrijos Respublika besiribojančioms valstybėms narėms.

37. Komisija teigia, kad:

– Austrijos Respublika Austrijoje dirbantiems asmenims už jų vaikus skiria išmoką šeimai ir socialinę lengvatą, kurias sudaro pašalpa šeimai ir mokesčio kreditas už išlaikomą vaiką, nustatydama vienodas fiksuoto dydžio sumas,

– pagal Austrijos Respublikos pateiktus įrodymus ir, priešingai Danijos Karalystės ir Norvegijos Karalystės pareikštai nuomonei, šias sumas Austrijos teisės aktų leidėjas nustato atsižvelgdamas tik į vaikų amžių ir jų skaičių, nepaisydamas tikrųjų jų poreikių, taigi, ir jų socialinės padėties, ir

– nuo 2019 m. sausio 1 d. Austrijos taisyklėse numatyta, kad šios valstybės išmokos turi būti tikslinamos atsižvelgiant į bendrą kainų lygį valstybėje narėje, kurioje vaikas nuolat gyvena.

38. Komisija tvirtina:

– neginčijama, kad pašalpa šeimai ir mokesčio kreditas už išlaikomą vaiką, t. y. valstybės mokamos išmokos pinigais, skirtos vaikų priežiūros išlaidoms sumažinti, yra išmokos šeimai, kaip jos suprantamos pagal Reglamento Nr. 883/2004 1 straipsnio z punktą ir 3 straipsnio 1 dalies j punktą,

– šios išmokos skiriamos neatlikus jokio individualaus ir diskrecinio vaiko asmeninių poreikių vertinimo, remiantis teisiškai apibrėžta situacija[10]. Pagal FLAG 8 straipsnio 1 dalies formuluotę pašalpos šeimai apskaičiuojamos atsižvelgiant į vaikų skaičių ir amžių, kaip ir mokesčio kreditai, suteikti pagal *EStG* 33 straipsnio 3, 3a, 4, 7 ir 8 dalyse nustatytas sąlygas,

– Austrijos Respublika tvirtina, kad Austrijos teisės aktų leidėjas kaip atskaitos tašką laikė vaikų priežiūrai užtikrinti būtinas tipines išlaidas, tačiau nepateikė įrodymų, kad tarp Austrijos pašalpos šeimai dydžio ir tipinių vaiko priežiūros išlaidų yra ryšys,

– tas pats pasakytina apie priemokas, skirtas mokymosi išlaidoms padengti ir sunkią negalią turintiems vaikams, kurių atveju Austrijos Respublika taip pat neįrodė, kad šios fiksuoto dydžio sumos susietos su vaikų socialine padėtimi, juo labiau kad, kaip ji teigia, šios išlaidos grindžiamos Austrijoje, o ne valstybėje narėje, kurioje vaikas lanko mokyklą, numatyta pareiga lankyti mokyklą. Taigi priedas už mokymosi išlaidas priklauso ne nuo faktinio mokyklos lankymo, o tik nuo vaiko amžiaus,

– vis dėlto išlaikymo išmoka, kurią vienas iš tėvų turi mokėti vaikui pinigais pagal Austrijos privatinę teisę, apskaičiuojama konkrečiai ir individualiai, atsižvelgiant į tėvų gyvenimo sąlygas ir vaiko poreikius,

[10] Komisija nurodo 2020 m. balandžio 2 d. Sprendimą *Caisse pour l'avenir des enfants (Pasienio darbuotojo sutuoktinio vaikas)* (C-802/18, toliau – Sprendimas *Caisse pour l'avenir des enfants (Pasienio darbuotojo sutuoktinio vaikas)*), EU:C:2020:269, 38 ir 39 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija).

– išmokų šeimai *suma negali priklausyti nuo* darbuotojo *šeimos narių gyvenimo*[11] išmokas mokančioje valstybėje narėje, kaip tai aiškiai numatyta Reglamento Nr. 883/2004 7 straipsnyje, jeigu išmokos mažinamos arba keičiamos, ir šio reglamento 67 straipsnyje, kaip Teisingumo Teismas yra jį išaiškinęs 2019 m. rugsėjo 18 d. Sprendime *Moser*[12],

– minėtų 7 ir 67 straipsnių nuostatos buvo priimtos jau po to, kai Teisingumo Teismas priėmė 1986 m. sausio 15 d. Sprendimą *Pinna*[13], kuriame buvo išaiškintas Reglamento (EEB) Nr. 1408/71[14] 73 straipsnis, pakeistas Reglamento Nr. 883/2004 67 straipsniu, iš esmės pakartojant jo turinį. Atsižvelgiant į generalinio advokato G. F. Mancini išvadą toje byloje[15], tai reikštų, kad išmokų šeimai *dydžio* neleidžiama *tikslinti* motyvuojant vien tuo, kad šeimos nariai gyvena kitoje valstybėje narėje,

– minėto reglamento 67 straipsnyje nėra jokios nuorodos apie tai, kad to reglamento 7 straipsnis turėtų būti taikomas kitaip, – skirtingai nei to paties reglamento 63 straipsnyje ir 70 straipsnio 3 dalyje, susijusiose atitinkamai su nedarbo išmokomis ir specialiomis neįmokinėmis išmokomis pinigais,

– kaip Teisingumo Teismas nurodė Sprendime *Pinna*, Sąjungos teisės aktų leidėjas siekia neleisti iš kitos valstybės narės kilusio darbuotojo atgrasyti nuo naudojimosi laisvo judėjimo teise, ir

– numatydama išmokų šeimai tikslinimo mechanizmą, kurį taikant jų dydis keičiamas atsižvelgiant į valstybę narę, kurioje vaikai gyvena, Austrijos Respublika nevertina šių išmokų taip, *tarsi šeimos nariai* gyventų Austrijoje.

39. Šiuo klausimu Komisija, atsakydama į Danijos Karalystės argumentą, kad Reglamento Nr. 883/2004 5 straipsnio b punktas taip pat patvirtina išmokų šeimai tikslinimo pagal vaiko gyvenamąją vietą teisėtumą, teigia, kad, atvirkščiai, šioje nuostatoje numatyta tokia pati gyvenamosios vietos kompetentingoje valstybėje narėje, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, fikcija, kai ji turi atsižvelgti į kitoje valstybėje narėje susiklosčiusias faktines aplinkybes ar atsitikusius įvykius, ir tai patvirtina jos pateikiamą šio reglamento 7 ir 67 straipsnių aiškinimą.

40. Be to, kiek tai susiję su Europos Vadovų Tarybą sudarančių valstybių ar vyriausybių vadovų sprendimu dėl naujo susitarimo dėl Jungtinės Karalystės Europos Sąjungoje[16], kuriuo remiasi Austrijos Respublika, nes tame sprendime buvo numatyta, kad Komisija pateiks pasiūlymą dėl Reglamento Nr. 883/2004 pakeitimo, kad valstybės narės galėtų indeksuoti socialines išmokas už

[11] Komisija dar kartą patvirtino savo poziciją, atsakydama į priešingą Norvegijos Karalystės argumentą, grindžiamą pavyzdžiu, kai 50 % vaikiško vežimėlio kainos padengiama išmoka šeimai, kurios dydis valstybėse narėse gali skirtis (taip pat žr. šios išvados 20 išnašą). Komisija pažymėjo, kad tokiu atveju darbuotojui migrantui mokama išmokos suma priklauso nuo *jo išlaidų* dydžio. Tačiau Austrijos tikslinimo mechanizmas grindžiamas prielaida, kad šios išlaidos patiriamos ten, kur vaikas gyvena, ir juo neatsižvelgiama į vaiko, gyvenančio kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje dirba vienas iš jo tėvų, ekonominę ir socialinę padėtį. Taigi, remiantis tuo pačiu pavyzdžiu, neleistina, kad kompensacija už dviejų darbuotojų patiriamas 100 EUR vertės vaikiško vežimėlio pirkimo išlaidas būtų 50 EUR, jei vaikas gyvena Austrijoje, tačiau kompensacijos suma būtų kitokia, jeigu jis gyventų kitoje šalyje, nors išlaidos yra tos pačios.

[12] C-32/18, toliau – Sprendimas *Moser*, EU:C:2019:752, 36 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija. Taip pat remdamasi to sprendimo 10 ir 54 punktais Komisija pridūrė, kad būtent dėl to, jog Austrijos vaiko priežiūros pašalpos suma aiškiai priklauso nuo faktiškai gautų ankstesnių darbo pajamų sumos, jos dydį galima apskaičiuoti atsižvelgiant į gavėjo ekonominę ir socialinę padėtį.

[13] 41/84, toliau – Sprendimas *Pinna*, EU:C:1986:1. Konkrečiai žr. to sprendimo 25 punktą.

[14] 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamentas dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje (OL L 149, 1971, p. 2; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 1 t., p. 35). Komisija paaiškina, jog iš 1988 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Lenoir* (313/86, toliau – Sprendimas *Lenoir*, EU:C:1988:452, 9, 11 ir 16 punktai) darytina išvada, kad „periodinių išmokų pinigais, skiriamų atsižvelgiant tik į šeimos narių skaičių ir atitinkamais atvejais – amžių“, neįmanoma patikslinti atsižvelgiant į ekonominę ir socialinę padėtį.

[15] Generalinio advokato G. F. Mancini išvada byloje *Pinna* (41/84, nepaskelbta Rink., EU:C:1985:215, 7 punktas).

[16] Žr. 2016 m. vasario 18 ir 19 d. Europos Vadovų Tarybos išvadų (OL C 69 I, 2016, p. 1) ištraukos I priedo D skirsnio 2 punkto a papunktį.

vaikus, gyvenančius kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje gyvena darbuotojas, Komisija pažymi, pirma, kad dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos išstojimo iš Sąjungos šis reglamentas nebuvo pakeistas. Antra, ji laikosi nuomonės, kad iš Austrijos Respublikos nurodyto šio reglamento pakeitimo poveikio vertinimo, pagal kurį viena iš numatytų galimybių buvo perkeliamų išmokų šeimai tikslinimas atsižvelgiant į vaikų gyvenamosios vietos valstybės narės gyvenimo lygį [17], negalima spręsti, kad toks indeksavimas atitiko galiojančią Sąjungos teisę, nes šiuo klausimu minėtame vertinime yra išlygų [18], be to, Komisija nepasirinko šios galimybės.

b) Austrijos Respublika

41. Pirma, dėl *pašalpų šeimai* Austrijos Respublika nurodo, kad pagal FLAG 1 straipsnį skiriant pašalpas šeimai siekiama šeimos labui kompensuoti patirtas išlaidas ir kad FLAG 8 straipsnio 2 dalyje numatytas jų sumos padidinimas atsižvelgiant į vaiko amžių, nuo kurio priklauso išlaidų dydis, atitinka šį tikslą. Ji primena, kad pagal FLAG viena priemonė jungia įvairių rūšių pagalbą šeimoms, kuri buvo pradėta teikti netrukus po Antrojo pasaulinio karo, iš pradžių kaip išmokos natūra, siekiant tikslingai remti šeimas.

42. Remdamasi FLAG 8 straipsnio nuostatomis Austrijos Respublika pabrėžia, kad:

– pašalpos šeimai visada buvo apskaičiuojamos remiantis tipinių išlaidų, reikalingų užtikrinti vaikų pragyvenimui Austrijoje, kriterijumi,

– jų dydis yra fiksuotas, nesant būtinybės įrodyti konkrečių išlaidų,

– ši sistema grindžiama idėja, kad „pagrindinės išlaidos“, kurių vaikas patiria Austrijoje, visada yra vienodos visiems tėvams, ir

– aplinkybę, kad išmokos apskaičiuojamos atsižvelgiant į tikruosius vaiko poreikius ir jo priežiūros išlaidas, glaudžiai susijusias su jo ekonomine ir socialine padėtimi [19], pirma, „iš esmės“ lemia tai, kad jų suma didėja su vaikų amžiumi [20], ypač rugsėjo mėnesį, kai grįžtama į mokyklą, ir visą laiką, kai taikoma pareiga lankyti mokyklą, taip pat esant sunkiai vaiko negaliai. Antra, jų dydis mažinamas, kai 19 metų vaikas gauna tam tikro dydžio pajamų.

43. Austrijos Respublika nurodo, kad pašalpos šeimai, atitinkančios vidutines pragyvenimo išlaidas arba pagrindinius poreikius, buvo padidintos atsižvelgiant į darbo užmokesčio, kainų ir infliacijos lygį. Ir atvirkščiai, jos galėjo būti sumažintos dėl priežasčių, susijusių su valstybės biudžetu.

17 Žr. šios išvados 56 punktą.

18 Komisija nurodo poveikio vertinimo SWD(2016) 460 *final*/2, 1/6 dalies 7.3.2 punktą, p. 135.

19 Austrijos Respublika ir Norvegijos Karalystė laikosi nuomonės, kad išmokų šeimai ryšys su pragyvenimo išlaidomis patvirtintas *FreSsco* ataskaitoje „Assessment of the impact of amendments to the EU social security coordination rules on export of family benefits“, kuri nurodyta šios išvados 18 išnašoje paminėto poveikio vertinimo VI priede (3/6 dalis, 1.7.2 punktas, p. 44). Austrijos Respublika pažymi, jog ši ataskaita visų pirma rodo, kad išmokos šeimai iš esmės yra tikslinamos, o tikslinimas visada grindžiamas infliacijos lygiu.

20 Austrijos Respublika pažymi, kad vaikų skaičiaus ir jų amžiaus kriterijus savaime nėra lemiamas vertinant išmokos pobūdį ir konkrečias savybes, į kurias atsižvelgiama. Jos nuomone, šiuo klausimu Norvegijos Karalystė pateikia „išraiškingą“ pavyzdį: „A valstybė narė iš statistinių duomenų sužinojo, kad vidutinė vaikiško vežimėlio kaina yra 100 EUR, todėl 50 % kompensacija yra 50 EUR. Siekdama išvengti nereikalingai sudėtingos kompensavimo sistemos, ši valstybė nusprendžia iš karto išmokėti fiksuotą 50 EUR sumą ir taikyti indeksavimo taisyklę, pagal kurią koreguojamas vaikiškų vežimėlių kainų augimas. Be to, siekdamas užtikrinti, kad būtų pasiektas išmokos tikslas ir funkcija, neatsižvelgiant į vaikų gyvenamąją vietą (pagal ankstesnę kompensavimo sistemą tai buvo daroma automatiškai), teisės aktų leidėjas įtraukė indeksavimo mechanizmą, skirtą faktinėms vaikiškų vežimėlių pirkimo išlaidoms atskirose valstybėse narėse tikslinti“. Šiuo klausimu žr. šios išvados 11 išnašą.

44. Dėl pašalpų šeimai finansavimo ir skyrimo sąlygų Austrijos Respublika paaiškina, kad:

– išlaidas, susijusias su pašalpomis šeimai, padengia *Ausgleichsfonds für Familienbeihilfen* (Pašalpų šeimai kompensavimo fondas, Austrija) [21],

– šio fondo ištekliai formuojami, be kita ko [22], iš įmokų, kurias moka darbdaviai [23] už federalinėje teritorijoje jų įdarbintus darbuotojus [24],

– savarankiškai dirbantys asmenys moka šias įmokas tik kaip darbdaviai ir jos apskaičiuojamos ne pagal jų pajamas, bet pagal jų darbuotojams, dirbantiems pagal darbo sutartį, išmokėtą darbo užmokestį,

– šio pobūdžio įmoka laikoma specialiuoju mokesčiu, kuris apskaičiuojamas remiantis visų darbuotojų darbo užmokesčio suma [25], nesvarbu, ar šie darbuotojai turi savo vaikų, ir

– priešingai nei socialinio draudimo įmokų atveju, nedaroma jokių išskaitų iš kiekvieno darbuotojo bruto darbo užmokesčio, o pašalpų šeimai mokėjimas pagal FLAG 2 straipsnio 1 dalį nėra susietas nei su profesinės veiklos vykdymu Austrijoje, nei su darbdavio ar savarankiškai dirbančių asmenų įmokų suma.

45. Antra, dėl *mokesčio kredito už išlaikomą vaiką* Austrijos Respublika nurodo, kad pagal *EStG* 33 straipsnio 3 dalį apmokestinamasis asmuo, kuris gauna pašalpas šeimai pagal FLAG, turi teisę už kiekvieną savo vaiką gauti 58,40 EUR mokesčio kreditą, skiriamą kartu su pašalpomis šeimai. Taigi ekonominiu požiūriu mokesčio kreditas už išlaikomą vaiką veikia kaip pašalpų šeimai padidinimas. Tačiau, priešingai nei šios pašalpos, mokesčio kreditas už išlaikomą vaiką finansuojamas ne iš pašalpų šeimai kompensavimo fondo lėšų, o iš bendrų mokestinių pajamų.

46. Vis dėlto aptariama papildoma priemoka šeimai ir kitos mokesčių lengvatos [26] yra ne indėlis į vaikų priežiūrą, o kompensacija, siekiant sumažinti mokesčių naštą, nes, nors gauna lygias pajamas, profesinę veiklą vykdančių apmokestinamųjų asmenų, kurie turi vaikų, pajėgumas mokėti mokesčius yra mažesnis nei vaikų neturinčių ir profesinę veiklą vykdančių apmokestinamųjų asmenų. Šis pajėgumas vertinamas atsižvelgiant į pagrindinius materialinius vaiko priežiūros poreikius (arba vidutinius poreikius), apimančius jo gyvenimui būtiną veiklą.

47. Austrijos Respublika savo sprendimą tikslinti aptariamų pašalpų šeimai ir mokesčių lengvatų [27] dydį atsižvelgiant į vaiko gyvenamosios vietos valstybę pagal Eurostato skelbiamus lyginamųjų kainų lygius aiškina, be kita ko, pašalpų šeimai ir mokesčio kredito už išlaikomą vaiką tikslu – kompensuoti tėvams dalį išlaidų, kurias jie paprastai turi patirti dėl savo vaiko priežiūros, taip pat tuo, kad šios išlaidos iš esmės priklauso nuo kainų lygio nuolatinėje gyvenamojoje vietoje.

21 Žr. FLAG 39 straipsnio 1 dalį.

22 Austrijos Respublika nurodo, kad, be to, šeimos pašalpų kompensavimo fondai finansuojami daugiausia iš fiksuotos pajamų mokesčio sumos, bendrovių pelno mokesčio ir pajamų mokesčio dalių, taip pat žemės ir miškų ūkio įmonių mokamų įmokų ir įvairių federalinių ministerijų kompensacijų. Žr. FLAG 39 straipsnio 2 dalies b–h punktus.

23 Žr. FLAG 39 straipsnio 2 dalies a punktą.

24 Žr. FLAG 41 straipsnio 1 dalį.

25 Žr. FLAG 41 straipsnio 3 dalį.

26 Žr. šios išvados 34 punktą.

27 Žr. šios išvados 83 punkto pirmą ir antrą įtraukas.

48. Sąjungoje padidėjus darbuotojų judėjimo laisvei ir dėl nediferencijuoto pašalpų šeimai ir mokesčio kredito už išlaikomą vaiką perkėlimo neatsižvelgiant į valstybę, kurioje vaikai, už kuriuos yra skirtos išmokos, nuolat gyvena, šių išmokų sistema buvo vis labiau iškraipoma. Jeigu vaikas gyveno mažos perkamosios galios valstybėje narėje, paramos poveikis buvo didesnis nei numatytos lengvatos [28]. Ir atvirkščiai, jeigu vaikas gyveno didesnės perkamosios galios valstybėje narėje, parama turėjo mažesnį poveikį, nei numatyta.

49. Trečia, *atsakydama į pirmąjį* Komisijos *kaltinimą* Austrijos Respublika nurodo, kad pašalpos šeimai ir mokesčio kredito už išlaikomą vaiką sumos tikslinimo mechanizmas visiems darbuotojams – nesvarbu, ar jie austrai, ar ne, – pagal Reglamento Nr. 883/2004 7 ir 67 straipsnius nėra draudžiamas.

50. Austrijos Respublika tvirtina, kad:

– nagrinėjamu atveju taikomas tik Reglamento Nr. 883/2004 67 straipsnis, nes jame yra specialiųjų nuostatų, susijusių su išmokų šeimai už kitoje valstybėje narėje gyvenančius šeimos narius perkėlimu, o šio reglamento 7 straipsnyje reglamentuojamos visos socialinės apsaugos išmokos, kurioms jis taikomas,

– šio 67 straipsnio formuluotė nedraudžia atsižvelgti į konkretų atitinkamos išmokos šeimai pobūdį, tikslą ir ypatumus, ir Norvegijos Karalystė pagrįstai teigia, kad pareiga visais atvejais perkelti absoliučias sumas prieštarautų šiai nuostatai ir Reglamento Nr. 883/2004 7 straipsniui, ir

– pašalpų šeimai ir mokesčio kredito už išlaikomą vaiką suma, *atsižvelgiant į jos vertę*, nepriklauso nuo vaiko gyvenimo Austrijoje, nes šių išmokų tikslas – kompensuoti dalį vaikų priežiūros išlaidų, kurios *priklauso nuo kainų lygio jų gyvenamojoje vietoje*.

51. Šiuo klausimu Austrijos Respublika taip pat remiasi:

– Reglamento Nr. 883/2004 16 konstatuojamąja dalimi, kurioje nurodyta, kad jeigu išmokos turi ryšį su suinteresuotojo asmens ekonomine ir socialine padėtimi, į gyvenamąją vietą gali būti atsižvelgiama [29],

– 2001 m. kovo 15 d. Sprendimu *Offermanns* [30], iš kurio matyti, kad frazė „kompensuoti šeimos išlaidas“ reiškia, be kita ko, valstybės įmoką į šeimos biudžetą, skirtą sumažinti dėl vaikų priežiūros patiriamoms išlaidoms, o tai rodo, kad išmokos šeimai turi tiesioginį ryšį su vaiko priežiūros išlaidomis, todėl jos gali būti tikslinamos, siekiant atsižvelgti į faktines išlaidas,

– generalinio advokato G. Slynn išvada byloje, kurioje buvo priimtas Sprendimas *Lenoir* [31], ir to sprendimo 16 punktu, kuriame Teisingumo Teismas dėl paramos, mokamos mokslo metų pradžioje kaip fiksuoto dydžio suma, konstatavo, kad pagal Reglamentą Nr. 1408/71 nedraudžiama, kad išmokų šeimai gavėjas – valstybės narės pilietis, gyvenantis kitos valstybės

28 Pavyzdžiui, žr. šios išvados 53 punktą.

29 Kaip teigia Austrijos Respublika, Reglamento Nr. 883/2004 16 konstatuojamoji dalis nesusijusi su šio reglamento 70 straipsniu, nes jo tikslas yra netaikyti perkeliamumo taisyklės specialiosioms išmokoms, finansuojamoms iš mokesčio, kuriomis užtikrinamos pakaitinės pajamos arba speciali apsauga asmenims su negalia, mokamoms būtent dėl jų gavėjų gyvenamosios vietos.

30 C-85/99, EU:C:2001:166, 41 punktas, susijęs su Reglamento Nr. 1408/71 1 straipsnio u punkto i papunkčio dėl išmokų šeimai, kurias reikia skirti nuo šios nuostatos ii punkte apibrėžtų pašalpų šeimai, aiškinimu. Taip pat žr. šios išvados 72 punktą. Šio reglamento 73 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta išmokų šeimai perkėlimo taisyklė šioms išmokoms nebuvo taikoma.

31 Generalinio advokato G. Slynn išvada byloje *Lenoir* (313/86, nepaskelbta Rink., EU:C:1988:87).

narės teritorijoje, – negalėtų reikalauti, kad jo kilmės šalies socialinės institucijos mokėtų mokslo metų pradžios išmokas, jeigu jos apskaičiuojamos atsižvelgiant ne tik į vaikų skaičių ir amžių, bet ir į suinteresuotųjų asmenų ekonominę ir socialinę padėtį, taigi, ir jų gyvenamąją vietą, ir

– Sprendimu *Moser*, ypač jo 53 ir 54 punktais, iš kurių matyti, kad lemiamą reikšmę turi nacionalinės teisės normų *tikslas* [32]. Kadangi toje byloje buvo kalbama apie išmokos, kaip darbo pajamų pakaitalo, gavimą vaiko priežiūros laikotarpiu, Teisingumo Teismas nusprendė, kad apskaičiuojant išmokos šeimai diferencinį priedą, kuris turi būti skiriamas pagal Reglamento Nr. 883/2004 68 straipsnį, reikia remtis faktinėmis darbo užmokesčio sąlygomis darbo vietos valstybėje.

52. Taigi Austrijos Respublika mano, pirma, kad Komisija, remdamasi sprendimais *Lenoir* ir *Moser*, negali teigti, jog išmokos, skiriamos kaip fiksuoto dydžio suma, – skirtingai nei išmokos, kurios skiriamos tiesiogiai atsižvelgiant į realią gavėjų padėtį, – negali būti tikslinamos jokiais atvejais. Šiuo klausimu Austrijos Respublika laikosi nuomonės, kad aptariamos išmokos yra panašios į nagrinėtąsias Sprendime *Lenoir*. Austrijos Respublikos teigimu, reikalingiausių prekių pirkimo išlaidos, kurios yra susijusios ir su mokslo metų pradžia (bet ne vien su ja), taip pat yra kompensuojamos mokant fiksuoto dydžio pašalpas šeimai. Be to, Austrijos Respublika pabrėžia, kad atsižvelgimą į Sprendime *Moser* nagrinėtos išmokos tikslą galima pritaikyti ir nagrinėjamu atveju.

53. Konkrečiai Austrijos Respublika nurodo, kad pašalpos šeimai, patikslintos atsižvelgiant į perkamąją galią vaiko gyvenamosios vietos valstybėje narėje taikant tikslinimo mechanizmą, kai kuriose valstybėse narėse, kuriose koeficientas mažesnis nei 100 %, vis dar tam tikru mastu, bet reikšmingai viršija vaikų gyvenamojoje vietoje numatytą išmoką. Ji pateikia du toliau apibūdintus pavyzdžius dėl vieną naujagimį vaiką turinčiai šeimai išmokėtos sumos: pašalpų šeimai suma Vengrijoje 2020 m. buvo 12 200 Vengrijos forintų (HUF) per mėnesį, t. y. maždaug 34 EUR, o Austrijos Respublikos mokėtos patikslintos pašalpos šeimai ir mokesčio kreditas už išlaikomą vaiką buvo 99,13 EUR, t. y. beveik triskart didesnė suma. Be to, pašalpos šeimai Slovakijoje 2020 m. buvo apie 24,95 EUR per mėnesį, o patikslintos pašalpos šeimai ir mokesčio kreditas už išlaikomą vaiką buvo 122,57 EUR, t. y. beveik penkis kartus daugiau, nei Slovakijoje skiriama pašalpos suma [33].

54. Antra, Austrijos Respublika laikosi nuomonės, kad Komisija negali remtis Sprendimu *Pinna*, nes jis buvo susijęs su nacionalinės teisės normomis, pagal kurias išmokos šeimai nebuvo *skiriamos*, todėl tos teisės normos skiriasi nuo Austrijos Respublikos nustatyto mokamų išmokų sumos tikslinimo mechanizmo.

[32] Pritardama Norvegijos Karalystės įstojimo į bylą paaiškinimui Austrijos Respublika taip pat nurodo, jog Reglamento Nr. 883/2004 67 straipsnis ir Teisingumo Teismo jurisprudencija patvirtina, kad reikia atsižvelgti į konkretų išmokų pobūdį, tikslą ir ypatybes, taip pat, pavyzdžiui, į tai, kad tai yra išmoka, siejama su vaiko poreikiais arba apskaičiuojama atsižvelgiant į tėvų pajamas. Todėl pareiga visais atvejais perkelti išmokas absoliučia suma prieštarautų Reglamento Nr. 883/2004 67 straipsnio ir jo 7 straipsnio nuostatoms.

[33] Be to, norėdama pabrėžti tikslinimo atsižvelgiant į kainų lygį Danijoje, kur vartojimo kainos yra didžiausios Sąjungoje, svarbą Austrijos Respublika kaip pavyzdį pateikia palyginimą su Bulgarija, kurioje vartojimo kainos yra mažiausios Sąjungoje. Taigi darbuotojo – Sąjungos piliečio, turinčio vienų metų vaiką, – atveju Danijos mėnesinė išmoka būtų dešimt kartų didesnė už numatytąją Bulgarijoje. Patikslinus pagal kainų lygį Bulgarijoje (indeksas yra apie 40, jei Danijos atveju būtų remiamasi lygiu „100“), Danijos išmoka keturis kartus viršytų Bulgarijoje mokamą išmoką.

55. Ji priduria, kad atsižvelgdamas į byloje, kurioje priimtas minėtas sprendimas, nagrinėtų Prancūzijos teisės aktų dalyką Teisingumo Teismas pagrįstai nepritarė generalinio advokato G. F. Mancini argumentams [34] dėl teisės normų, kuriose numatytas perkeliamų išmokų tikslinimas. Be to, toks požiūris negali būti pritaikytas Austrijos pašalpoms šeimai, nes jomis atsižvelgiama į pragyvenimo kainą, ir nei pašalpos šeimai, nei mokesčio kreditas už išlaikomą vaiką nėra „*bazinio darbo užmokesčio papildoma dalis*“ [35], kadangi šios sumos skiriamos neatsižvelgiant į galimas darbo pajamas.

56. Trečia, dėl Komisijos argumento, susijusio su tuo, kad *naujasis susitarimas dėl Jungtinės Karalystės* niekada neįsigaliojo [36], Austrijos Respublika pažymi, kad įsipareigojimu Jungtinei Karalystei vis dėlto buvo siekiama atsižvelgti į skirtingus kainų lygius Sąjungoje ir, be to, priešingai teisės normoms, kurios turi būti vertinamos pareiškiant ieškinį dėl įsipareigojimų neįvykdymo, – į gyvenamosios vietos valstybėje už vaikus skiriamų išmokų dydį. Austrijos Respublika taip pat konstatuoja, jog savo išvadų 2 punkte Europos Vadovų Taryba teigė, kad jos priimtos nuostatos „*visiškai atitinka Sutartis*“ [37] ir kad Komisija nusprendė, jog pasirinkta galimybė nepažeidžia SESV 48 straipsnio [38].

57. Šiuo klausimu Austrijos Respublika pabrėžia, kad nors Reglamento Nr. 883/2004 patikslinimas tikrai buvo numatytas, taip nebuvo kalbant apie Reglamentą Nr. 492/2011. Tuo remdamasi ji daro išvadą, kad šio reglamento 7 straipsnyje, kaip ir Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnyje, nėra įtvirtinta nediskriminavimo principo, kuris būtų platesnis už pirminėje teisėje įtvirtintą nediskriminavimo principą.

58. Galiausiai Austrijos Respublika pažymi, kad Reglamento Nr. 883/2004 pakeitimai nebuvo būtini tuomet, kai valstybė narė perkėlimo atveju pagal objektyvias taisykles „padidino“ arba „sumažino“ išmoką šeimai, siejamą su valstybės narės ekonomine ir socialine padėtimi, ir kad taip yra kalbant apie jos teisės normas, kurias dėl šios priežasties reikia skirti nuo 2016 m. Jungtinei Karalystei numatytų priemonių.

2. Vertinimas

59. Komisijos pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo dalykas – Austrijos teisės normos, kuriose numatyta nuo 2019 m. sausio 1 d. tikslinti kai kurių išmokų šeimai ir socialinių bei mokesčių lengvatų dydį, jas padidinant arba sumažinant atsižvelgiant į bendrą kainų lygį valstybėje narėje, kurioje nuolat gyvena teisę į šias išmokas suteikiantys vaikai, remiantis Eurostato paskelbtų kiekvienos Sąjungos valstybės narės lyginamųjų kainų lygio ir Austrijos Respublikos lyginamųjų kainų lygio santykiu [39].

60. Pirmasis šio ieškinio kaltinimas, grindžiamas Reglamento Nr. 883/2004 7 ir 67 straipsnių pažeidimu, susijęs su pašalpomis šeimai ir mokesčio kreditu už išlaikomą vaiką.

34 Generalinio advokato G. F. Mancini išvada byloje *Pinna* (41/84, nepaskelbta Rink., EU:C:1985:215).

35 Generalinio advokato G. F. Mancini išvada byloje *Pinna* (41/84, nepaskelbta Rink., EU:C:1985:215, 7 punktas). Kursyvu išskirta mano.

36 Žr. šios išvados 40 punktą.

37 Kursyvu išskirta Austrijos Respublikos atsiliepime į ieškinį.

38 Austrijos Respublika nurodo „Europos Komisijos deklaraciją dėl išmokų vaikams, eksportuojamų į kitą valstybę narę nei ta, kurioje darbuotojas gyvena, indeksavimo“ šių išvadų V priede (žr. šios išvados 16 išnašą), taip pat šios išvados 18 išnašoje nurodyto poveikio vertinimo 7.3.2 punktą, p. 135.

39 Šis mechanizmas taip pat taikomas tarp Austrijos Respublikos ir kiekvienos iš EEE susitarimo šalių, taip pat tarp Austrijos ir Šveicarijos.

61. Kaip nurodyta Reglamento Nr. 883/2004 3 straipsnio 1 dalies j punkte, šis reglamentas taikomas visiems teisės aktams, kurie apima socialinės apsaugos sritis, susijusias su *išmokomis šeimai*.

62. Nagrinėjamu atveju neginčijama, kad aptariamos Austrijos išmokos yra „išmokos šeimai“, kaip tai suprantama pagal minėto reglamento 1 straipsnio z punktą, o ši sąvoka apima visas išmokas natūra arba pinigais, *skirtas padengti šeimos išlaidoms*, neįskaitant šio reglamento I priede nurodytų išankstinių išlaikymo ir specialių vaiko gimimo bei įvaikinimo išmokų [40].

63. Taigi, kaip teisingai nurodo Komisija, šioms išmokoms taikoma Reglamento Nr. 883/2004 7 straipsnyje „Gyvenamosios vietos taisyklių atsisakymas“ įtvirtinta bendra taisyklė, susijusi būtent su išmokų pinigais *suma*, nes šiame straipsnyje numatyta, kad šios išmokos negali būti *sumažinamos* ar *pakeičiamos* dėl to, kad jų gavėjas arba jo šeimos nariai gyvena ne toje valstybėje narėje, kurioje yra įstaiga, atsakinga už išmokų mokėjimą.

64. Šia taisykle pakartojamas socialinio draudimo išmokų perkeliamumo principas, įtvirtintas SESV 48 straipsnio pirmos pastraipos b punkte. Vadinasi, šių išmokų sumos nustatymas atsižvelgiant į šeimos narių gyvenamąją vietą pažeidžia Sąjungos piliečiams suteikiamą teisę laisvai judėti [41].

65. Aišku, Reglamento Nr. 883/2004 7 straipsnyje numatytos išlygos, kurios jame aiškiai leidžiamos [42]. Tačiau tarp šių išlygų nėra šio reglamento 67 straipsnio. Priešingai, kaip teigia Komisija ir dauguma jos palaikyti įstojusių į bylą valstybių narių, šioje nuostatoje, esančioje išmokoms šeimai skirtame minėto reglamento 8 skyriuje, įtvirtintas principas, jog neturi reikšmės tai, kad šeimos nariai gyvena valstybėje narėje, kuri nėra šias išmokas mokanti valstybė narė.

66. Šiuo klausimu Teisingumo Teismas visai neseniai yra dar kartą priminęs, kad Reglamento Nr. 883/2004 67 straipsniu siekiama neleisti, kad valstybė narė galėtų teisę į išmokas šeimai *ar jų sumą* padaryti priklausomą nuo darbuotojo šeimos narių gyvenamosios vietos buvimo valstybėje narėje, kuri moka šias išmokas [43].

67. Taigi laikausi nuomonės, kad, atsižvelgiant į darbuotojo gyvenimo valstybėje narėje, kurioje jis pasinaudojo savo laisvo judėjimo teise, ir visos jo šeimos gyvenamosios vietos fikcijos taisyklę [44], įtvirtintą Reglamento Nr. 883/2004 67 straipsnyje, kuriame užtikrinamas vienodas požiūris į darbuotojus migrantus, valstybė narė, nepakeitusi šios nuostatos, negali [45] savo teisės aktuose

40 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas yra priminęs, kad žodžių junginys „padengti šeimos išlaidoms“ turi būti aiškinamas taip, kad jis pirmiausia susijęs su viešąja parama šeimos biudžetui, siekiant sumažinti vaikų priežiūros išlaidas. Žr. Sprendimą *Caisse pour l'avenir des enfants (Pasienio darbuotojo sutuoktinio vaikas)* (38 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

41 Žr. 2012 m. liepos 19 d. Sprendimą *Reichel-Albert* (C-522/10, EU:C:2012:475, 38 punktas) ir Sprendimą *Caisse pour l'avenir des enfants (Pasienio darbuotojo sutuoktinio vaikas)* (69 punktas).

42 Žr., be kita ko, Reglamento Nr. 883/2004 70 straipsnį, kuriame reglamentuojamos specialios neįmokinės išmokos pinigais.

43 Žr. 2021 m. lapkričio 25 d. Sprendimą *Finanzamt Österreich (Išmokos šeimai vystomojo bendradarbiavimo darbuotojui)* (C-372/20, EU:C:2021:962, 76 punktas) ir Sprendimą *Moser* (36 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija). Taip pat žr. Sprendimą *Pinna (9 punktas) ir 1995 m. spalio 5 d. Sprendimą Imbernon Martínez (C-321/93, EU:C:1995:306, 22 punktas)*.

44 Žr. 2005 m. birželio 7 d. Sprendimą *Dodl ir Oberhollenzer* (C-543/03, EU:C:2005:364, 45 punktas); 2015 m. spalio 22 d. Sprendimą *Trapkowski* (C-378/14, EU:C:2015:720, 35 punktas) ir Sprendimą *Moser* (37 ir 38 punktai, taip pat juose nurodyta jurisprudencija). Tame sprendime Teisingumo Teismas patvirtino, kad Reglamento Nr. 883/2004 67 straipsnis taikytinas darbuotojui, dirbančiam kitoje valstybėje narėje nei ta, kurios teisės aktai jam taikytini. Taip pat žr. šio reglamento 5 straipsnio b punktą, kuriame įtvirtintas faktinių aplinkybių sulyginimo principas, ir jame taip pat yra žodis „tartum“, ir 2020 m. kovo 12 d. Sprendimą *Caisse d'assurance retraite et de la santé au travail d'Alsace-Moselle* (C-769/18, EU:C:2020:203, 42–44 punktai).

45 Šiuo klausimu reikėtų pažymėti, kad, kai 2016 m. buvo pateiktas Jungtinei Karalystei palankus projektas, nebuvo padaryta jokio pakeitimo. Žr. šios išvados 40 ir 56 punktus.

nustatyti griežtos išmokų šeimai sumos lygiavertiškumo principo išimties, teigdama, kad šis reikalavimas gali būti įvykdytas atsižvelgiant tik į vertę, laikantis nacionalinės teisės aktų leidėjo siekiamo tikslo – kompensuoti šeimos išlaidas.

68. Šią analizę patvirtina, pirma, Reglamento Nr. 883/2004 bendra struktūra – jo 68 straipsnyje numatytos pirmenybės taisyklės, kuriomis siekiama išvengti nepagrįstos išmokų sutapties, jeigu išmokos už tą patį laikotarpį ir už tuos pačius šeimos narius numatytos pagal daugiau nei vienos valstybės narės teisės aktus[46], ir, antra, ELPA priežiūros institucijos ir Čekijos Respublikos nurodytas Reglamento (EB) Nr. 987/2009[47] 60 straipsnis, kuriame nustatyta Reglamento Nr. 883/2004 67 ir 68 straipsnių taikymo tvarka. Šiuo klausimu Teisingumo Teismas yra priminęs, kad tikslas yra užtikrinti kelių valstybių narių mokamų išmokų gavėjui bendrą sumą, identišką jam tik pagal vienos iš šių valstybių narių teisės aktus nustatytai palankiausiai išmokos sumai[48]. Ši sistema grindžiama bendra idėja, kad jeigu darbuotojas moka socialines įmokas ir mokesčius valstybėje narėje, jis turi galėti gauti tas pačias išmokas kaip ir šios valstybės piliečiai[49]. Minėta sistema taptų neveiksminga, jeigu viena iš valstybių narių turėtų teisę tikslinti išmokų sumą, atsižvelgdama į gavėjo gyvenamąją vietą.

69. Austrijos Respublika, palaikoma Danijos Karalystės ir Norvegijos Karalystės, pateikia priešingus tokiam aiškinimui argumentus, remdamasi sprendimais *Pinna*[50], *Lenoir*[51] ir *Moser*[52]. Mano nuomone, jų argumentus reikėtų atmesti dėl socialinės apsaugos srityje taikytinų reglamentų turinio raidos ir minėtų sprendimų taikymo srities.

70. Pirma, reikėtų pabrėžti, kad Teisingumo Teismas išmokų šeimai perkeliamumo principą patvirtino Sprendime *Pinna*, o vėliau – Sprendime *Lenoir*, kuriame į pirmąjį daroma nuoroda[53]. Remiantis šalių argumentais, kuriuos Teisingumo Teismas priminė Sprendime *Pinna*[54], galima netgi pažymėti, kad ginčas, dėl kurio buvo priimtas tas sprendimas, buvo susijęs su išmokų sumų arba dydžio skirtumu atsižvelgiant į valstybę, kurioje gyveno atitinkami šeimos nariai, ir dėl to buvo suabejota teisėmis, kurias darbuotojas įgijo pagal jam taikomą įstatymą, ir kartu tikslu užtikrinti laisvą darbuotojų judėjimą.

71. Antra, mano nuomone, Sprendime *Lenoir* pripažinta išimtis tuo atveju, jeigu skiriamos glaudžiai su socialine padėtimi susijusios išmokos[55], yra taikoma siaurai.

72. Iš tiesų minėtą sprendimą reikia analizuoti atsižvelgiant į teisinį pagrindą, kuriuo remiantis jis buvo priimtas, t. y. Reglamento Nr. 1408/71 1 straipsnio u punktą, kuriame buvo daromas skirtumas tarp *pašalpų šeimai* (ši sąvoka reiškė periodines išmokas pinigais, kurių skyrimas

46 Dėl išmokų sutapties vengimo taisyklės ypatumų, jeigu išmokas tuo pačiu pagrindu turi mokėti daugiau negu viena valstybė narė, žr. Sprendimą *Moser* (41 punktas).

47 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas, nustatantis išsamias Reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo įgyvendinimo tvarką (OL L 284, 2009, p. 1).

48 Žr. Sprendimą *Moser* (42 ir 46 punktai).

49 Žr. 2019 m. liepos 10 d. Sprendimą *Aubriet* (C-410/18, EU:C:2019:582, 33 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

50 Žr. šios išvados 54 punktą.

51 Žr. šios išvados 51 punkto trečią įtrauką.

52 Žr. šios išvados 51 punkto ketvirtą įtrauką.

53 Žr. sprendimus *Pinna* (21 punktas) ir *Lenoir* (14 punktas).

54 Žr. Sprendimą *Pinna* (10, 11 ir 14 punktai).

55 Žr. Sprendimą *Lenoir* (16 punktas).

priklauso tiktai nuo šeimos narių skaičiaus ir atitinkamais atvejais – nuo jų amžiaus) ir *išmokų šeimai* (ši sąvoka reiškė visas išmokas natūra arba pinigais, skirtas šeimos išlaidoms padengti, neįskaitant I priede nurodytų specialių vaiko gimimo pašalpų) [56].

73. Be to, kaip pažymėjo Lenkijos Respublika, socialinės apsaugos išmokų perkeliamumo principo išimtis, kurią Teisingumo Teismas pripažino Sprendime *Lenoir*, buvo pritaikyta ir kitoms *specialioms* neįmokinėms išmokoms [57].

74. Vis dėlto, pirma, Reglamento Nr. 883/2004 1 straipsnio z punkte Sąjungos teisės aktų leidėjas jau nebenumatė tokio skirtumo tarp įvairių šeimoms skirtų išmokų. Antra, numatant šio reglamento 7 straipsnyje, susijusiame su gyvenamosios vietos taisyklėmis, įtvirtinto bendrojo principo išimtį, ekonominės ir socialinės padėties kriterijų buvo leista taikyti tik toms išmokoms, kurios patenka į minėto reglamento 70 straipsnio materialinę taikymo sritį [58].

75. Trečia, dėl Sprendimo *Moser*, kuris, kaip teigia Austrijos Respublika ir Norvegijos Karalystė, suteikė pagrindą teigti, kad lemiamas yra atitinkamos išmokos tikslas, laikausi nuomonės, kad jame pateikto Teisingumo Teismo išaiškinimo negalima pritaikyti šiai bylai. Iš tiesų byla, kurioje priimtas tas sprendimas, buvo susijusi su vaiko priežiūros išmoka, kuri, atsižvelgiant į tai, kad susieta su pajamomis, buvo darbo pajamas pakeičianti išmoka. Jos suma aiškiai priklausė nuo ankstesnių pajamų sumos, todėl tuo remdamasis Teisingumo Teismas pateikė išaiškinimą, atitinkantį tikslą kompensuoti prarastą darbo užmokestį, pripažindamas, kad išmokos suma turi būti apskaičiuojama atsižvelgiant į faktinį darbo užmokestį. Taigi minėtame sprendime Teisingumo Teismo padaryta išvada nėra pagrįsta galimybe pritaikyti išmoką šeimai prie ekonominės ir socialinės padėties atsižvelgiant į jos gavėjo gyvenamąją vietą.

76. Nagrinėjamu atveju nuoroda į Sprendimą *Moser* juo labiau nėra svarbi išmokų šeimai sumos tikslinimo pateisinimui, jeigu ji nepriklauso nuo realių išlaidų ir yra nustatoma neatliekant jokio individualaus ir diskrecinio išmokos gavėjų asmeninių poreikių vertinimo, remiantis teisės aktuose apibrėžta situacija [59].

77. Kaip ir Komisija bei ją byloje palaikančios valstybės narės, pažymiu, jog iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad Austrijos Respublikos skiriamos pašalpos šeimai atitinka Reglamente Nr. 1408/71 įtvirtintą jų sąvokos apibrėžtį, t. y. kad tai yra periodinės išmokos pinigais, skiriamos gavėjo šeimai atsižvelgiant tik į šeimos narių skaičių ir atitinkamais atvejais – jų amžių.

78. Šiuo klausimu pabrėžiu, pirma, kad pagal FLAG 8 straipsnio formuluotę asmeniui mokėtina pašalpų šeimai suma nustatoma atsižvelgiant į vaikų, už kuriuos skiriamos šios pašalpos šeimai, skaičių ir amžių. Antra, visiškai nepaaiškinamas ryšys tarp šios išmokos dydžio ir realaus kainų,

56 Žr. Sprendimą *Lenoir* (9 punktas), kuriame primenama teisėkūros istorija, ir Sprendimą *Pinna* (9 ir 18 punktai).

57 Žr. 2006 m. liepos 6 d. Sprendimą *Kersbergen-Lap ir Dams-Schipper* (C-154/05, EU:C:2006:449, 33 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija) ir 2007 m. gruodžio 18 d. Sprendimą *Habelt ir kt.* (C-396/05, EU:C:2007:810, 81 punktas).

58 Žr. Reglamento Nr. 883/2004 16 konstatuojamąją dalį. Šiuo klausimu logiška, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas nustatė šį kriterijų, atsižvelgdamas į išmokų tikslą, t. y. užtikrinti minimalias pragyvenimo pajamas, kurios gali būti nustatytos tik atsižvelgiant į ekonominę ir socialinę padėtį gyvenamojoje vietoje.

59 Žr. Sprendimą *Caisse pour l'avenir des enfants (Pasienio darbuotojo sutuoktinio vaikas)* (36 ir 37 punktai).

kuriomis remiantis ji apskaičiuojama, lygio [60]. Taigi Austrijos Respublika negali tiesiog teigti, jog tai, kad šios išmokos suma didėja su amžiumi, rodo, kad ji „iš esmės“ susieta su vaiko priežiūros išlaidomis.

79. Apskritai iš aptariamų nacionalinės teisės normų nėra aišku, kokios būtent yra einamosios išlaidos, kuriomis remiantis nustatoma fiksuoto dydžio išmokų šeimai suma [61], ar kokios yra kitos aplinkybės (pavyzdžiui, vaikų amžius ar skaičius), kurios galėtų būti pagrindas jas padidinti, ar kokiomis proporcijomis tai galėtų būti daroma. Tokiomis aplinkybėmis Komisija pagrįstai teigia, kad neatsižvelgiama į faktines išlaidas [62], susijusias su konkrečiais poreikiais, ir tai patvirtina sumų vienodumas visoje Austrijos teritorijoje, neatsižvelgiant į skirtumus, susijusius su kainų lygiais Austrijoje.

80. Taigi dėl visų pirma nurodytų priežasčių siūlau Teisingumo Teismui nuspręsti, kad Komisijos pateiktas pirmasis kaltinimas yra pagrįstas.

B. Dėl antrojo kaltinimo, grindžiamo vienodo požiūrio principo, numatyto Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnyje ir Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalyje, pažeidimu

1. Šalių argumentai

a) Komisija

81. Antrajame kaltinime Komisija nurodo, kad Austrijos Respublika pažeidė vienodo požiūrio principą, numatytą, pirma, Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnyje ir Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalyje, nes šios valstybės narės teisės aktuose numatytas *pašalpos šeimai* ir *mokesčio kredito už išlaikomą vaiką* tikslinimas, ir, antra, Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalyje, tiek, kiek šios valstybės narės teisės aktuose numatytas *papildomos priemokos šeimai*, *mokesčio kredito vieninteliam dirbančiam šeimos nariui*, *mokesčio kredito vienam (-ai) vaiką auginančiam (-iai) tėvui (motinai)* ir *mokesčio kredito už išlaikomą asmenį* tikslinimas atsižvelgiant į vaiko gyvenamąją vietą.

82. Komisija teigia, kad:

– Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnio tikslas, remiantis SESV 45 straipsnio 2 dalimi, yra užtikrinti atitinkamiems darbuotojams lygybę socialinės apsaugos srityje, neatsižvelgiant į pilietybę ir panaikinant bet kokią diskriminaciją šiuo klausimu, kylančią iš valstybių narių nacionalinės teisės aktų [63],

– Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalyje taip pat sukonkretinamas SESV 45 straipsnio 2 dalyje įtvirtintas vienodo požiūrio principas, pagal kurį darbuotojai

60 Pažymėtina, kad *FreSsco* ataskaitoje, kuria remiasi Austrijos Respublika, sekdama Norvegijos Karalystės pavyzdžiu (žr. šios išvados 19 išnašą), dėl 2016 ir 2017 m. situacijos šiuo klausimu nepateikta jokio paaiškinimo, tik nurodyta, kad tikslinimas atliekamas atsižvelgiant į infliacijos lygį.

61 Kaip matyti iš Teisingumo Teismui vertinti pateiktų aplinkybių, tas pats pasakytina apie mokymosi mokykloje išmoką arba išmoką, susijusią vaiko negalia. Žr. šios išvados 38 punkto ketvirtą įtrauką ir 42 punkto ketvirtą įtrauką.

62 Žr. šios išvados 11 išnašą. Norvegijos Karalystės pateiktas pavyzdys šiuo klausimu rodo, kad neatsižvelgiama būtent į realių išlaidų dydį pagal pirkimo vietą. Tas pats pasakytina apie veiksnių, į kuriuos reikia atsižvelgti migrantų situacijoje, įvairovę, įskaitant papildomas finansines išlaidas, be kita ko, dėl vieno iš tėvų nebuvimo, kaip pabrėžė Rumunija.

63 Komisija nurodo 2011 m. birželio 22 d. Sprendimą *Landtová* (C-399/09, EU:C:2011:415, 42 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

migrantai saugomi ne tik nuo tiesioginės diskriminacijos dėl pilietybės, bet ir nuo visų formų netiesioginės diskriminacijos, ir

– ši nuostata apima visas socialines ir mokesčių lengvatas, susijusias arba nesusijusias su darbo sutartimi, kurios paprastai pripažįstamos nacionaliniams darbuotojams daugiausia dėl jų, kaip darbuotojų, objektyvaus statuso arba vien dėl to, kad jie nuolat gyvena nacionalinėje teritorijoje [64].

83. Komisija teigia, kad:

– pašalpa šeimai ir mokesčio kreditas už išlaikomą vaiką yra ir išmokos šeimai, kurioms taikomas vienodo požiūrio principas, įtvirtintas Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnyje, ir socialinės lengvatos, reglamentuotos Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalyje [65],

– papildoma priemoka šeimai, mokesčio kreditas vieninteliam dirbančiam šeimos nariui, mokesčio kreditas vienam (-ai) vaiką auginančiam (-iai) tėvui (motinai) ir mokesčio kreditas už išlaikomą asmenį, kuriuos Austrijos Respublika suteikia jos teritorijoje dirbantiems asmenims už jų vaikus, neatsižvelgiant į tikruosius jų poreikius, taigi, ir jų socialinę padėtį, yra mokesčių lengvatos, nes jomis sumažinama pajamų mokesčio suma. Kadangi tuo atveju, jeigu nėra mokėtinas joks mokestis, mokesčio kreditas vieninteliam dirbančiam šeimos nariui ir mokesčio kreditas vienam (-ai) vaiką auginančiam (-iai) tėvui (motinai) skiriami kaip priedas už vaiką, daroma prielaida, kad gavėjas taip pat yra apmokestinamas mokesčiu Austrijoje. Vadinasi, šiems mokesčio kreditams taip pat taikomas Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalyje įtvirtintas vienodo požiūrio principas, ir

– fiksuoto dydžio išmokų šeimai, taip pat socialinių ir mokesčių lengvatų tikslinimas nuo 2019 m. sausio 1 d. remiantis vien vaikų gyvenamosios vietos kriterijumi daugiausia turi poveikį darbuotojams migrantams, kurių šeimos nariai gyvena už išmokas mokančios valstybės narės ribų, ir Austrijos Respublika to neginčija.

84. Šiuo klausimu Komisija pažymi, kad:

– remiantis įstatymo, kuriame nustatytas toks minėtų išmokų ir lengvatų tikslinimo mechanizmas, parengiamaisiais darbais Austrijos Respublikos tikslas buvo sumažinti valstybės biudžeto išlaidas, preziumuojant, kad tose valstybėse narėse, kur kainų lygis yra mažesnis nei Austrijoje, gyvena daugiau vaikų nei valstybėse narėse, kuriose kainų lygis yra didesnis nei Austrijoje, ir

– iš Austrijos teisės aktų matyti, kad, kalbant apie valstybes nares, kurios ribojasi su Austrijos Respublika, tikslinimo koeficientas Čekijos Respublikai yra 0,619, Vokietijai – 0,974, Italijai – 0,948, Vengrijai – 0,562, Slovėnijai – 0,79 ir Slovakijai – 0,641. Tik Šveicarijos ir Lichtenšteino atveju po patikslinimo gaunama didesnė arba tokia pati fiksuoto dydžio suma kaip Austrijoje.

85. Komisija priduria, kad pagal Austrijos teisės aktus vis dėlto neįtraukiami atvejai, kai Austrijos pareigūno šeimos vaikai vyksta kartu, kai jis dėl tarnybos yra komandiruojamas į kitą valstybę narę, skiriant išmokas tokia tvarka, tarsi jie gyventų Austrijoje.

64 Komisija nurodo 1998 m. gegužės 12 d. Sprendimą *Martínez Sala* (C-85/96, EU:C:1998:217, 25 punktas).

65 Komisija nurodo Sprendimą *Caisse pour l'avenir des enfants* (*Pasienio darbuotojo sutuoktinio vaikas)* (45 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

86. Kaip nurodo minėta institucija, atsižvelgiant į Teisingumo Teismo nustatytus situacijų panašumo vertinimo kriterijus[66] pasienio darbuotojų, gyvenančių kartu su savo vaikais, situacija nesiskiria nuo komandiruotųjų Austrijos pareigūnų situacijos. Nors jų padėtis yra mažiau palanki, kai jie komandiruojami į valstybes nares, kuriose pragyvenimo išlaidos yra didesnės nei Austrijos Respublikoje, jų yra gerokai mažiau nei darbuotojų migrantų. Komisija taip pat laikosi nuomonės, kad minėtos valstybės narės nurodomi tarptautiniai, Europos ir nacionaliniai teisiniai skirtumai neturi reikšmės.

87. Komisija iš to daro išvadą, kad Austrijos Respublika netiesiogiai diskriminuoja darbuotojus migrantus ir, regis, to negalima pateisinti jokiu teisėtu tikslu.

88. Atsakydama į Austrijos Respublikos argumentus, kad, visų pirma, *diskriminacijos nėra*, nes pagal vienodo požiūrio principą reikalaujama, kad darbuotojui už vaiko priežiūrą priklausančių finansinių lengvatų suma atitiktų jo išlaidų sumą šio vaiko gyvenamojoje vietoje[67], Komisija pažymi, kad aptariamos išmokos šeimai ir socialinės bei mokesčių lengvatos paprastai nėra apskaičiuojamos atsižvelgiant į realų kainų lygį gyvenamojoje vietoje ir kad jų fiksuota suma yra vienoda, visų pirma nacionalinėje teritorijoje, nepaisant perkamosios galios skirtumų atskiruose regioniniuose vienetuose. Šiuo klausimu ji pažymi, kad Danijos Karalystės palaikant Austrijos Respublikos argumentą pateiktas paaiškinimas, kad šį vienodumą lemia pašalpų šeimai ir mokesčio kredito už išlaikomą vaiką apskaičiavimas atsižvelgiant į mažiausias pajamas gaunančių asmenų kategoriją, nėra pagrįstas jokia Austrijos Respublikos nurodyta aplinkybe.

89. Komisija taip pat paaiškina, kad sunku suprasti, kaip minėta valstybė narė gali teigti, kad jos skiriamos išmokos šeimai ir socialinės bei mokesčių lengvatos turi realų ryšį su vaikams patiriamomis išlaidomis, kartu laikydamasi nuomonės, kad, pavyzdžiui, Vokietijos ir Italijos atveju ji turi patikslinti šias išmokas ir lengvatas dėl vos 2,6 % ir 5,2 % perkamosios galios skirtumo, kuris yra gerokai mažesnis už 8 % skirtumą Austrijos Respublikoje tarp Vienos federalinės žemės ir Žemutinės Austrijos federalinės žemės, į kurį neatsižvelgiama[68].

90. Komisija priduria, kad Austrijoje numatyto tikslinimo mechanizmo, taikomo atsižvelgiant į vaiko gyvenamąją vietą, negalima lyginti su Sąjungos teisės aktuose numatytais korekciniais koeficientais, taikomais darbo užmokesčiui ir finansinei pagalbai, nes jie priklauso nuo Sąjungos pareigūno darbo vietos arba vietos, kur ši pagalba turi būti išmokėta, ir kad Austrijos pašalpos šeimai mokamos darbuotojui migrantui už jo vaikus, o ne jam pačiam.

91. Komisija taip pat pažymi, kad Danijos Karalystė negali tuo pat metu teigti, kad skirtingos situacijos turi būti vertinamos skirtingai ir kad valstybės narės neprivalo tikslinti išmokų sumos, jeigu perkamoji galia vaikų gyvenamosios vietos valstybėje narėje yra didesnė.

92. Be to, dėl Austrijos Respublikos pateikto galimos diskriminacijos pateisinimo, *grindžiamo siekiu išvengti pavojaus, kad bus pažeista socialinės apsaugos sistemos finansinė pusiausvyra*[69], Komisija primena, kad šis pavojus turi būti didelis[70]. Ji pažymi, kad *Rechnungshof* (Austrijos Audito Rūmai) ataskaita, kuria per ikiteisminę procedūrą rėmėsi pati Austrijos Respublika,

66 Komisija nurodo 2019 m. gruodžio 12 d. Sprendimą *Instituto Nacional de la Seguridad Social (Pensijos priedas motinoms)* (C-450/18, EU:C:2019:1075, 45 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

67 Žr. šios išvados 98 punktą.

68 Žr. šios išvados 79 išnašą.

69 Dėl šio argumento, kuris buvo pateiktas per ikiteisminę procedūrą, žr. šios išvados 25 punktą.

70 Komisija nurodo 1998 m. balandžio 28 d. Sprendimą *Kohll* (C-158/96, EU:C:1998:171, 41 punktas).

siekdama pagrįsti šį menamą pateisinimą, vis dėlto rodo, kad, pirma, nacionalinio biudžeto parama išmokoms šeimai finansuoti tapo būtina padidinus fiksuoto dydžio sumas ir kartu mažėjant išmokų šeimai finansavimo šaltiniams [71].

93. Antra, išmokų šeimai, skirtų kitoje valstybėje narėje nei Austrijos Respublika gyvenantiems vaikams, dalis atitinka maždaug 6 % visų mokėjimų.

94. Trečia, nors šių išmokų skyrimas turi poveikį finansuojant išmokas šeimai, taip daugiausia yra dėl to, kad Austrijos valdžios institucijos tinkamai nekontroliuoja šių išmokų skyrimo sąlygų [72].

95. Ketvirta, išmokų šeimai tikslinimas atsižvelgiant į atitinkamos valstybės narės kainų lygį, palyginti su Austrijos Respublikos kainų lygiu, apsunkina šių išmokų valdymą tiek techniniu, tiek ekonominiu požiūriais dėl diferencinio priedo mokėjimo sistemos, palyginti su vaiko gyvenamosios vietos valstybėje narėje mokamomis išmokomis šeimai. Ši sistema, įtvirtinta Reglamento Nr. 883/2004 68 straipsnio 2 dalyje, taikytina trimis ketvirtadaliais atvejų, kai išmokos šeimai mokamos už kitose valstybėse narėse gyvenančius vaikus.

96. Toliau dėl Austrijos Respublikos papildomai pateikiamo *diskriminacijos pateisinimo*, *susijusio su tikslu užtikrinti paramos ir finansinių lengvatų lygiavertiškumą Austrijoje ir kitose valstybėse narėse pagal jų vertę, atsižvelgiant į vaiko gyvenamąją vietą*, Komisija nurodo, kad šis pateisinimas nėra pripažintas privalomas bendrojo intereso pagrindas ir yra paremtas argumentais, susijusiais su skirtingo požiūrio nebuvimu ir tikslinimo mechanizmo darna; be to, juos paneigia šio mechanizmo išimtis, taikoma komandiruotiems Austrijos pareigūnams.

97. Komisija, palaikoma Slovakijos Respublikos, taip pat laikosi nuomonės, jog manydama, kad turėjo reaguoti į sistemos iškraipymus, atsiradusius dėl to, kad finansinė parama darbuotojams migrantams viršijo jų išlaidų sumažinimo lygį, Austrijos Respublika, regis, neatkreipia dėmesio į tai, kad darbuotojai iš kitų valstybių narių prisideda prie Austrijos socialinės ir mokesčių sistemos finansavimo lygiai taip pat kaip ir Austrijos darbuotojai, nesvarbu, kur gyvena jų vaikai. Komisija pabrėžia, kad į šių darbuotojų Austrijoje gaunamas pajamas už savo darbą, kalbant apie jų dydį, atsižvelgiama vienodai tiek apskaičiuojant darbdavių mokamą įmoką, skirtą pašalpoms šeimai finansuoti, tiek apskaičiuojant mokestį.

b) Austrijos Respublika

1) Dėl netiesioginės darbuotojų migrantų diskriminacijos taikant referencinį kriterijų, susijusį su vaikų gyvenamąja vieta

i) Dėl netiesioginės diskriminacijos nebuvimo

98. Kaip teigia Austrijos Respublika, dėl tikslinimo mechanizmo vienodos situacijos nėra vertinamos skirtingai, bet juo užtikrinama, kad ir skirtingos situacijos būtų vertinamos skirtingai. Austrijos Respublika primena, kad tikslas, kurio Austrijos teisės aktų leidėjas siekė suteikdamas socialines ir mokesčių lengvatas išlaikomų vaikų turintiems tėvams, yra sudaryti galimybę padengti dalį jų vaikų priežiūros išlaidų. Todėl darbuotojų su užsienyje gyvenančiais vaikais

[71] Komisija nurodo Audito Rūmų ataskaitą „Familienbeihilfe – Ziele und Zielerreichung, Kosten und Kontrollsystem“ („Pašalpa šeimai – tikslai ir tikslų pasiekimas, išlaidos ir kontrolės sistema“), toliau – Audito Rūmų ataskaita, skelbiama internete adresu https://www.rechnungshof.gv.at/rh/home/home/Familienbeihilfe.pdf (6.1 ir 6.3 punktai, p. 25–27).

[72] Komisija nurodo Audito Rūmų ataskaitą (15.1 punktas, p. 42–45, 19.2 punktas, p. 53, ir 23–29 punktai, p. 59–69).

situaciją reikia skirti nuo darbuotojų su Austrijoje gyvenančiais vaikais situacijos, nes jos nėra iš esmės panašios dėl pragyvenimo išlaidų skirtumų valstybėse narėse, taigi, ir dėl lygiaverčio pirkimo išlaidų dydžio skirtumų.

99. Austrijos Respublika, panašiai kaip Danijos Karalystė, taip pat pažymi, kad, remiantis Europos socialinių teisių komiteto (jam pavesta užtikrinti Europos socialinės chartijos [73] ir 1996 m. gegužės 3 d. iš dalies pakeistos šios chartijos įgyvendinimą) pozicija, reikalavimas nediskriminuoti dėl socialinės apsaugos išmokų pagal minėtos chartijos 12 straipsnio 4 dalį nereiškia, kad jų negalima tikslinti, jeigu vaikas gyvena valstybėje, kurioje pragyvenimo išlaidos gerokai mažesnės [74].

100. Austrijos Respublika daro išvadą, kad tos pačios perkamosios galios užtikrinimas atsižvelgiant į pragyvenimo išlaidas skirtingose valstybėse įgyvendinamas ne tik taikant korekcinį koeficientą Sąjungos pareigūnų darbo užmokesčiui, įskaitant pašalpas šeimai, kai jos mokamos kitam asmeniui nei šie pareigūnai [75] (dėl to turi būti atsižvelgiama į vaikų gyvenamąją vietą), bet ir suskirstant programoje „Erasmus+“ dalyvaujančias šalis į tris kategorijas siekiant patikslinti studentams skirtų stipendijų dydį atsižvelgiant į jų pragyvenimo ir kelionės išlaidas [76].

101. Be to, Austrijos Respublika nurodo 2020 m. spalio 9 d. Tarybos išvadas dėl minimalių pajamų apsaugos stiprinimo siekiant kovoti su skurdu ir socialine atskirtimi COVID-19 pandemijos metu ir vėliau [77]. Ji pažymi, kad nurodydama 1992 m. birželio 24 d. Tarybos rekomendaciją 92/441/EEB dėl pakankamų išteklių ir išmokų socialinės apsaugos sistemose bendrųjų kriterijų [78] Taryba nustatė tris svarbiausius principus, įskaitant „*tinkamumo*“ principą, kuriuo remdamasi mano, kad „pagrindiniai poreikiai turėtų būti tenkinami skiriant minimalių pajamų išmokas, mokamas tinkamai atsižvelgiant į gyvenimo lygį ir kainų lygį <…> atitinkamoje valstybėje narėje“.

102. Dėl Komisijos argumentų, susijusių su nevienoda perkamąja galia Austrijos teritorijoje, Austrijos Respublika visų pirma nurodo, kad perkamosios galios skirtumai yra labai nedideli, palyginti su egzistuojančiais kitose valstybėse narėse [79], ir kad tikslinimas atsižvelgiant į regionus turėtų būti numatytas ir tose valstybėse. Tokios sistemos keliami sunkumai suteikia Eurostatui pagrindą apskaičiuoti vidutinę vertę pagal kiekvieną valstybę, ir tai yra objektyvus kriterijus, kai nekvestionuojami tokie atvejai, kai egzistuoja nedideli perkamosios galios skirtumai, pavyzdžiui, Vokietijoje arba Italijoje.

73 Pasirašyta 1961 m. spalio 18 d. Turine.

74 Austrijos Respublika nurodo Europos Tarybos dokumentą „Digest of the case law of the European Committee of Social Rights“, 2018 m. gruodžio mėn., p. 141, skelbiamą internete adresu https://rm.coe.int/digest-2018-parts-i-ii-iii-iv-en/1680939f80.

75 Austrijos Respublika nurodo Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų 64 straipsnį ir 67 straipsnio 4 dalį, taip pat 1998 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamento (EB, EAPB, Euratomas) Nr. 2594/98, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EEB, Euratomas, EAPB) Nr. 259/68, nustatantis Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatus ir kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygas (OL L 325, 1998, p. 1), ketvirtą konstatuojamąją dalį. Šiuo klausimu ji remiasi Danijos Karalystės argumentu, kad Teisingumo Teismas 2014 m. gegužės 8 d. Sprendime *Wiering* (C-347/12, EU:C:2014:300), susijusiame dar su Reglamentu Nr. 1408/71, pažymėjo, kad pašalpos šeimai yra skirtos vaikui. Todėl šių išmokų tikslinimas atitinka jau pateiktą vienodo požiūrio principo aiškinimą.

76 Austrijos Respublika nurodo 2020 m. vasario 26 d. Komisijos dokumentą „Erasmus+ Programme Guide“, 2-asis leid. (2020), p. 45, skelbiamą internete adresu https://erasmus-plus.ec.europa.eu/sites/default/files/2021-09/erasmus_programme_guide_2020_v2_en.pdf.

77 Dokumentas 11721/2/20 REV 2, skelbiamas internete adresu https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-11721-2020-REV-2/lt/pdf.

78 OL L 245, 1992, p. 46.

79 Austrijos Respublika pateikė tokį pavyzdį: „perkamoji galia Vienoje (federalinė žemė, kurioje ji yra mažiausia) sudaro apie 92 % Žemutinės Austrijos perkamosios galios. Be to, perkamosios galios vienam gyventojui skirtumai Žemutinės Austrijos administraciniuose vienetuose yra didesni už perkamosios galios skirtumus tarp Austrijos federalinių žemių. Žr. https://retailreport.at/sites/default/files/2019-05/GfK%20Kaufkraft%20%C3%B4sterreich%202019.pdf. Atvirkščiai, perkamoji galia Bulgarijoje 2019 m. sudarė 52 % <…>, o perkamoji galia Austrijoje – 113 % 27 valstybių narių vidutinės perkamosios galios (žr. https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/tec00120/default/table?lang=de)“.

103. Austrijos Respublika taip pat laikosi nuomonės, kad pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją toks rėmimasis vienodomis ir apytikrėmis sumomis yra teisėtas [80], kaip ir gyvenimo lygio skirtumų kriterijaus pasirinkimas [81]. Šiuo klausimu ji taip pat nurodo generalinės advokatės J. Kokott išvadą byloje *Hosse* [82], pagal kurią „mokančiajai valstybei būtų galima suteikti teisę peržiūrėti išmokos dydį tuo atveju, kai egzistuoja didelis kainų skirtumas tarp jos ir turinčio teisę į išmoką asmens gyvenamosios vietos valstybės, jei tai neprieštarauja Reglamentui Nr. 1408/71. Tačiau šis argumentas jokiu būdu negali tapti pagrindu išvis neskirti išmokos suinteresuotajam asmeniui“.

104. Galiausiai Austrijos Respublika pažymi, kad Sąjunga, be kita ko, vertindama tinkamumą gauti regioninę paramą, kurios tikslas būtent ir yra skatinti sanglaudą, taigi, ir suderinti gyvenimo sąlygas Sąjungoje, nurodo regionus, kurie bet kuriuo atveju priklauso ne daugiau kaip vienai valstybei narei [83]. Austrijos Respublikos nuomone, jei šioje byloje pateikiami Komisijos argumentai būtų teisingi, būtų sunku laikyti tinkama tą aplinkybę, kad Burgenlando (Austrija), Bratislavos (Slovakija) ir Vakarų Uždunojės (Vengrija) regionams – kartu su tiesiogiai besiribojančiomis Deutsch Jahrndorf (Austrija), Rusovce (Slovakija) ir Raikos (Vengrija) savivaldybėmis – numatytos labai skirtingos teisės gauti Sąjungos regioninės pagalbos lėšų, nors jie tiesiogiai ribojasi tarpusavyje.

ii) Dėl objektyvaus netiesioginės diskriminacijos pateisinimo, pateikto papildomai

105. Pirma, Austrijos Respublika teigia, kad Komisija nurodė dokumentus, kurie nepagrindžia to, kad ji siekė konkretaus tikslo taupyti, ir kad jos analizę paneigia nacionalinės teisės aktų parengiamieji darbai [84] ir, be kita ko, jų pasekmių vertinimas, kiek tai susiję su efektyvumu [85].

106. Antra, dėl *pašalpų šeimai* ir *mokesčio kredito už išlaikomą vaiką* Austrijos Respublika primena, kad pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją [86] būtent valstybės narės organizuoja savo atitinkamas socialinės apsaugos sistemas ir kad dėl šios priežasties ji pakeitė išmokų skaičiavimo būdą, atsižvelgdama į tikrąsias pragyvenimo išlaidas, jas padidindama arba sumažindama, puoselėdama tikslus padengti dalį išlaidų, paprastai susijusių su vaikų priežiūra, ir užtikrinti verte grindžiamos socialinės sistemos teisingumą. Be to, Austrijos Respublika nurodo Austrijos civilinių bylų teismų jurisprudenciją, susijusią su išlaikymo išmoka, mokama užsienyje gyvenantiems vaikams. Ši išlaikymo išmoka apskaičiuojama atsižvelgiant į vidutines išlaikytojo gyvenimo sąlygas ir perkamąją galią vaiko gyvenamosios vietos valstybėje. Tuo remiantis, išlaikymo gavėjo poreikiai konkrečiai ir individualiai susiejami su tėvų gyvenimo sąlygomis.

80 Austrijos Respublika nurodo 2015 m. vasario 24 d. Sprendimą *Sopora* (C-512/13, EU:C:2015:108, 34 punktas).

81 Austrijos Respublika nurodo 1963 m. liepos 17 d. Sprendimą *Italija / Komisija* (13/63, EU:C:1963:20, 4 antraštinė dalis) ir 2014 m. rugsėjo 18 d. Sprendimą *Bundesdruckerei* (C-549/13, EU:C:2014:2235, 34 punktas).

82 C-286/03, EU:C:2005:621, 109 punktas. Taip generalinė advokatė J. Kokott atsakė į argumentą, kuriuo buvo remiamasi toje byloje prieš išmokos perkėlimą ir pagal kurį *išmokos dydis nustatomas atsižvelgiant į pragyvenimo ir slaugos išlaidų dydį* kompetentingos įstaigos valstybėje.

83 2014 m. vasario 18 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas 2014/99/ES, kuriuo nustatomas regionų, atitinkančių finansavimo iš Europos regioninės plėtros fondo ir Europos socialinio fondo reikalavimus, ir valstybių narių, atitinkančių finansavimo iš Sanglaudos fondo reikalavimus, 2014–2020 m. sąrašas (OL L 50, 2014, p. 22).

84 Tai yra įstatymų projektai, pagal kuriuos buvo priimti šios išvados 7 ir 8 išnašose nurodyti federaliniai įstatymai, taip pat vyriausybės aiškinamieji raštai dėl šių projektų, pateikti dokumentuose Nr. 111 ir Nr. 190, pateikiamuose *Nationalrat* (Nacionalinė Taryba, Austrija) XXVI kadencijos posėdžių protokolų prieduose, skelbiamuose internete atitinkamais adresais https://www.parlament.gv.at/PAKT/VHG/XXVI/I/I_00111/fname_692212.pdf ir https://www.parlament.gv.at/PAKT/VHG/XXVI/I/I_00190/fname_698479.pdf.

85 Austrijos Respublika nurodo dokumentus Nr. 111 ir Nr. 190, pateikiamus Nacionalinės Tarybos XXVI kadencijos posėdžių protokolų prieduose, atitinkamai p. 3, p. 8 ir paskesni.

86 Austrijos Respublika nurodo 2018 m. birželio 28 d. Sprendimą *Crespo Rey* (C-2/17, EU:C:2018:511, 45 ir paskesni punktai ir juose nurodyta jurisprudencija) ir Sprendimą *Caisse pour l'avenir des enfants (Pasienio darbuotojo sutuoktinio vaikas)* (68 punktas).

Austrijos Respublika taip pat tvirtina, jog išvada, kad pašalpos šeimai padengia tik pagrindinius poreikius, niekaip nepakeičia jų atliekamos paramos funkcijos [87], nes šiomis išmokomis siekiama iš esmės to paties tikslo kaip ir išlaikymo išmoka, t. y. padengti išlaidas, kurias tėvai paprastai patiria savo vaiko priežiūrai, ir kad neturi reikšmės tai, kad visiems vaikams mokamos valstybės išmokos atveju abstraktumo lygis paprastai yra šiek tiek didesnis nei individualiai vertinant išlaikymo išmoką, vieno iš tėvų gaunamą už konkretų vaiką.

107. Trečia, dėl *papildomos priemokos šeimai* ir *kitų mokesčio kreditų* Austrijos Respublika nurodo, jog tikslinimo mechanizmas užtikrina, kad būtų teisingai atsižvelgiama į realias išlaidas ir visi profesinę veiklą vykdantys apmokestinamieji asmenys, kurie turi vaikų, pajėgumo mokėti atžvilgiu būtų vertinami vienodai.

108. Šiuo klausimu ji ir vėl remiasi pajėgumo mokėti principu [88], pagal kurį mokesčių požiūriu turi būti tinkamu mastu atsižvelgta į dėl vaikų patiriamas išlaidas. Šio principo pagrindas yra Sąjungos teisė tiesioginių mokesčių srityje, ir Sąjungoje tai yra bendrasis mokesčių teisės principas. 2011 m. rugsėjo 15 d. Sprendime *Schulz-Delzers ir Schulz* [89] Teisingumo Teismas konstatavo, kad abiejų faktinių situacijų, susijusių su ekspatriacijos išmokomis, panašumo „nebuvo atsižvelgiant į tikslą, kurio siekiama taikant progresinę apmokestinimo skalę, kuri <…> neabejotinai yra pagrįsta vertinimu, kiek, atsižvelgiant į gyvenimo atitinkamos valstybės narės teritorijoje sąlygas, mokesčių mokėtojas gali mokėti mokesčių“.

109. Ketvirta, Austrijos Respublika teigia, jog dėl to, kad aptariamas išmokų šeimai ir mokesčių lengvatų tikslinimo mechanizmas užtikrina, kad bus pritaikyta tokios pačios vertės lengvata, juo neviršijama tai, kas yra būtina numatytam tikslui pasiekti.

110. Dėl Komisijos argumentų, susijusių su Audito Rūmų ataskaita, Austrijos Respublika pažymi:

– kadangi mokesčio kreditų teikimas atsižvelgiant į šeiminę padėtį siejamas su mokesčio kreditu už išlaikomą vaiką, taigi, ir su pašalpomis šeimai, kurių atveju tam, kad jos būtų mokamos, būtina nustatyti, kurioje valstybėje yra atitinkamo vaiko gyvenamoji vieta, papildomos administracinės išlaidos, patiriamos dėl tikslinimo atsižvelgiant į gyvenamosios vietos valstybę mechanizmo, yra labai nedidelės, ir

– buvo konstatuota, kad kitose valstybėse narėse gyvenančių vaikų, už kuriuos suteikiama teisė gauti pašalpą šeimai, skaičius išaugo nuo 1 500 (2002 m.) iki beveik 130 000 (2016 m.) ir kad atvejai, turintys užsienio elementą, *„dėl padidintos rizikos buvo tikrinami dažniau nei nacionalinės situacijos“*.

111. Dėl Komisijos argumento, kad Austrijos Respublika maždaug trims ketvirtadaliams kitose valstybėse narėse gyvenančių vaikų moka tik diferencinius mokėjimus [90], ji pažymi, kad net šie mokėjimai, įskaitant mokesčio kreditą už išlaikomą vaiką, daugeliu atvejų išlieka didesni už pirmines išmokas vaiko gyvenamosios vietos valstybėje.

87 Šiuo klausimu Austrijos Respublika nurodo paaiškinimus dokumente Nr. 111, pateiktame Nacionalinės Tarybos XXVI kadencijos posėdžių protokolų prieduose, p. 1 ir paskesni (žr. šios išvados 84 išnašą).

88 Žr. šios išvados 46 punktą.

89 C-240/10, EU:C:2011:591, 37 punktas.

90 Žr. šios išvados 95 punktą.

112. Dėl bendro Komisijos argumento, kurį taip pat palaiko Kroatijos Respublika, Lenkijos Respublika ir Slovėnijos Respublika ir kuris susijęs su tuo, kad būtų neteisinga, jei darbuotojai mokėtų mokesčius Austrijoje, iš jų darbo užmokesčio būtų išskaičiuojamos įmokos ir taip jie, dalyvaudami aptariamų išmokų finansavimo sistemoje, galiausiai už kitoje valstybėje narėje gyvenančius vaikus gautų jas tik pritaikytas pagal vertę, Austrijos Respublika laikosi nuomonės, kad darbdavio mokamų įmokų apskaičiavimo bazė neturi reikšmės ir nėra jokio ryšio tarp potencialios mokestinės prievolės ir teisės į valstybės mokamas išmokas. Atvirkščiai, jeigu darbuotojo mokestinė prievolė turėtų turėti poveikį socialinės apsaugos išmokų perkėlimui, Reglamento Nr. 883/2004 70 straipsnyje nustatyta taisyklė prieštarautų Sąjungos teisei.

2) Dėl netiesioginės darbuotojų migrantų diskriminacijos dėl užsienyje dirbantiems pareigūnams taikytinų teisės aktų

i) Dėl netiesioginės diskriminacijos nebuvimo

113. Austrijos Respublika teigia, kad Komisijos argumentas, kuriuo ji grindžia netiesioginės diskriminacijos buvimą, gali būti susijęs tik su Austrijos pareigūnų situacija užsienyje, kai jų vaikai taip pat gyvena svetur, ir kad dėl teisinių ir faktinių priežasčių jų situacijos negalima lyginti su darbuotojų migrantų situacija. Pirma, užsienyje dirbantiems pareigūnams taikoma speciali atleidimo nuo priimančiosios valstybės socialinės apsaugos ir mokesčių sistemos tvarka pagal Vienos konvencijos dėl diplomatinių santykių [91] 33, 34 ir 37 straipsnius ir Vienos konvencijos dėl konsulinių santykių [92] 48 ir 49 straipsnius.

114. Be to, užsienyje dirbančių pareigūnų situacijos specifiką taip pat lemia Sąjungos teisė, t. y. SESV 45 straipsnio 4 dalis ir Reglamento Nr. 883/2004 11 straipsnio 3 dalies b punktas bei 13 straipsnio 4 dalis [93], iš kurių darytina išvada, kad užsienyje dirbantys pareigūnai priimančiojoje valstybėje neturi teisės į pašalpas šeimai, taigi, ir į diferencinius mokėjimus ar papildomas išmokas, susijusias su jų šeimine padėtimi.

115. Galiausiai pagal Austrijos teisę užsienyje dirbantys pareigūnai socialinės apsaugos sistemos tikslais ir vertinant jų situaciją mokesčių požiūriu laikomi vykdančiais veiklą nacionalinėje teritorijoje. Be to, civilinės teisės srityje jų bylos bendru atveju visuomet nagrinėjamos Austrijos teismuose.

116. Antra, kalbant apie faktinius skirtumus, pažymėtina, kad užsienyje dirbančių pareigūnų, kuriems taikoma reguliarių perkėlimų sistema, nuolatinė gyvenamoji vieta ir interesų vieta paprastai išlieka Austrijoje.

117. Be to, kaip teigia Austrijos Respublika, jei reikėtų manyti, kad užsienyje dirbančių pareigūnų situacija yra panaši į darbuotojų migrantų situaciją, tai reikštų, kad pirmųjų padėtis (kadangi jiems tikslinimo mechanizmas netaikomas), vertinant juos visus bendrai, būtų ne palankesnė, o

[91] Sudaryta 1961 m. balandžio 18 d. Vienoje ir įsigaliojusi 1964 m. balandžio 24 d.

[92] Sudaryta 1963 m. balandžio 24 d. Vienoje ir įsigaliojusi 1967 m. kovo 19 d.

[93] Austrijos Respublika paaiškina, kad jei darbuotojas migrantas dalyvauja Austrijos socialinės apsaugos sistemoje pagal Reglamento Nr. 883/2004 11 straipsnio 3 dalies a punktą, Austrijos pareigūnas, komandiruotas į kitą valstybę narę, pagal tos pačios nuostatos b punktą ir toliau lieka Austrijos socialinės apsaugos sistemoje. Tas pats pasakytina apie pareigūnus, dirbančius papildomą darbą pagal darbo sutartį arba vykdančius profesinę veiklą kaip savarankiškai dirbantys asmenys pagal Reglamento Nr. 883/2004 13 straipsnio 4 dalį.

prastesnė. Derėtų atsižvelgti į tai, kad dauguma užsienyje dirbančių Austrijos Respublikos pareigūnų, komandiruotų į kitas valstybes nares, EEE susitarimo šalis ir Šveicariją, dirba tose valstybėse, kuriose pragyvenimo išlaidos yra didesnės nei Austrijoje.

118. Šiuo klausimu Komisija negali teigti, kad tikslinimo mechanizmas paveikia daugiau darbuotojų migrantų nei komandiruotų Austrijos pareigūnų, neįrodžiusi (kaip to reikalaujama pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją [94]), kad atitinkamų darbuotojų migrantų dalis yra didesnė už tokioje pat nepalankioje padėtyje esančių pareigūnų dalį.

ii) Dėl netiesioginės diskriminacijos objektyvaus pateisinimo, pateikto papildomai

119. Jeigu Teisingumo Teismas nuspręstų, kad užsienyje dirbantiems pareigūnams taikytini teisės aktai lemia netiesioginę diskriminaciją, Austrijos Respublika tai teisina privalomuoju bendrojo intereso pagrindu – valstybės pareiga rūpintis savo pareigūnais, kuri koreliuoja su jų pareiga būti lojaliems savo valstybei. Pažymėjusi, kad Komisija savo ieškinyje dėl įsipareigojimų neįvykdymo neginčija šio pateisinimo pagrindo, Austrijos Respublika šiuo klausimu nurodo kai kuriuos Teisingumo Teismo sprendimus dėl rūpestingumo principo, kiek tai susiję su Sąjungos institucijose ir valstybių narių viešojo administravimo įstaigose dirbančių darbuotojų darbu [95].

120. Austrijos Respublikos teigimu, ji, kaip darbdavė, rodo padidintą rūpestį savo pareigūnais, dirbančiais nacionalinėje teritorijoje ir užsienyje, taikydama jiems nuoseklią sistemą, kurią būtų galima praktiškai valdyti, kuri grindžiama tarptautine teise ir pagal kurią jiems taikoma kilmės valstybės nacionalinė teisė, remiantis principu, kad visos teisinės pasekmės siejamos su jų nuolatine gyvenamąja vieta šioje valstybėje. Ji taip pat pažymi, kad jei tikslinimo mechanizmas būtų taikomas tik Sąjungos viduje, bet ne už jos ribų, tai prieštarautų Austrijos Respublikos pareigai rūpintis savo pareigūnais, kuriems ji turi užtikrinti vienodą požiūrį.

iii) Papildomai dėl galimo argumento, susijusio su tikslinimo mechanizmo nenuoseklumu

121. Pirmiausia Austrijos Respublika pažymi, kad pagrįstoje nuomonėje Komisija ginčijo užsienyje dirbantiems pareigūnams taikytinus teisės aktus tik netiesioginės diskriminacijos klausimu. Ji nurodo, kad jeigu Komisija, pateikdama argumentus savo ieškinyje, taip pat kaltintų Austriją teisės aktų, dėl kurių pareikštas ieškinys ir kuriais nustatomas tikslinimo mechanizmas, nenuoseklumu, toks argumentas, remiantis Teisingumo Teismo jurisprudencija [96], turėtų būti atmestas kaip nepriimtinas.

122. Jeigu šis argumentas vis dėlto turėtų būti išnagrinėtas, Austrijos Respublika pakartoja savo atsakyme pateiktus paaiškinimus apie tai, kad užsienyje dirbantiems pareigūnams taikytini teisės aktai yra bendros ir savo pobūdžiu nuoseklios sistemos dalis. Ji priduria, jog Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad bet kokia nacionalinės teisės aktuose numatyta išimtis nereiškia, kad jie yra nenuoseklūs, be kita ko, jeigu jų taikymo sritis yra labai siaura (nagrinėjamu atveju taip ir yra) [97].

94 Austrijos Respublika nurodo 2010 m. birželio 17 d. Sprendimą *Komisija / Portugalija* (C-105/08, EU:C:2010:345, 26 ir paskesni punktai).

95 Austrijos Respublika nurodo 1980 m. gegužės 28 d. Sprendimą *Kuhner / Komisija* (33/79 ir 75/79, EU:C:1980:139, 22 punktas) ir 2018 m. liepos 13 d. Sprendimą *SQ / EIB* (T-377/17, EU:T:2018:478, 146 punktas), taip pat 2017 m. birželio 22 d. Sprendimą *Bechtel* (C-20/16, EU:C:2017:488, 35 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija) ir 2020 m. lapkričio 12 d. Sprendimą *Fleig / EIVT* (C-446/19 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2020:918, 67 punktas).

96 Austrijos Respublika nurodo 2007 m. gruodžio 18 d. Sprendimą *Komisija / Ispanija* (C-186/06, EU:C:2007:813, 18 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

97 Austrijos Respublika nurodo 2009 m. gegužės 19 d. Sprendimą *Komisija / Italija* (C-531/06, EU:C:2009:315, 69 ir 73 punktai).

2. Vertinimas

a) Dėl netiesioginės diskriminacijos buvimo

123. Dėl Komisijos pateikiamo antrojo kaltinimo pagrindų, kurie nėra ginčijami, galima priminti, kad Teisingumo Teismas yra nusprendęs:

– sąvoka „socialinė lengvata“, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnį, apima visas – tiek su darbo sutartimi susijusias, tiek su ja nesusijusias – socialines ir mokesčių lengvatas, bendrai pripažįstamas vietiniams darbuotojams, *iš esmės vien dėl jų objektyvaus darbuotojų statuso arba dėl paprasto fakto, kad jų nuolatinė gyvenamoji vieta yra valstybės teritorijoje*, o jos taikymą išplėtus darbuotojams, kitų valstybių narių piliečiams, galima palengvinti jų judumą Sąjungoje, taigi, ir jų integraciją priimančiojoje valstybėje narėje [98], ir

– šio reglamento 7 straipsnio 2 dalis gali būti taikoma socialinėms lengvatoms, kurios kartu priklauso ir specialiai Reglamento Nr. 883/2004 [99] taikymo sričiai.

124. Nagrinėjamu atveju pašalpa šeimai ir mokesčio kreditas už išlaikomą vaiką kartu yra ir išmokos šeimai, kurioms taikomas Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnyje numatytas vienodo požiūrio principas, ir socialinės lengvatos, patenkančios į Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalies taikymo sritį, o papildomai priemokai šeimai, mokesčio kreditui vieninteliam dirbančiam šeimos nariui, mokesčio kreditui vienam (-ai) vaiką auginančiam (-iai) tėvui (motinai) ir mokesčio kreditui už išlaikymo išmoką taikomas Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalyje įtvirtintas vienodo požiūrio principas.

125. Šiuo klausimu iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos darytina išvada, kad:

– Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnyje [100] įtvirtintas vienodo požiūrio principas, remiantis, be kita ko, SESV 45 straipsnio 2 dalimi, draudžia ne tik akivaizdžią, socialinės apsaugos sistemos paslaugų gavėjų pilietybe grindžiamą diskriminaciją, bet ir visas paslėptas diskriminacijos formas, kurios, taikant kitus atskyrimo kriterijus, faktiškai lemia tokį patį rezultatą [101],

98 Žr. Sprendimą *Caisse pour l'avenir des enfants (Pasienio darbuotojo sutuoktinio vaikas)* (24 ir 25 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija).

99 Žr. Sprendimą *Caisse pour l'avenir des enfants (Pasienio darbuotojo sutuoktinio vaikas)* (44 ir 46 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija).

100 Dėl bendrojo nediskriminavimo principo konkrečios išraiškos taip pat žr. šio reglamento 5 straipsnio b punktą, kuriame, kaip Teisingumo Teismas priminė 2020 m. kovo 12 d. Sprendime *Caisse d'assurance retraite et de la santé au travail d'Alsace-Moselle* (C-769/18, EU:C:2020:203, 44 punktas), įtvirtintas faktinių aplinkybių sulyginimo principas.

101 Pagal analogiją žr. 2011 m. birželio 22 d. Sprendimą *Landtová* (C-399/09, EU:C:2011:415, 42 ir 44 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija), susijusį su Reglamento Nr. 1408/71 3 straipsnio 1 dalimi, kurioje sukonkretintas EB 39 straipsnyje (dabar – SESV 45 straipsnis) įtvirtintas principas ir kuri buvo suformuluota beveik taip pat kaip ir Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnis. Vis dėlto šio antrojo reglamento taikymo asmenų atžvilgiu sritis skiriasi nuo pirmojo reglamento tuo, kad jis taikomas ne vien darbuotojams ir jų šeimos nariams. Šiuo klausimu visai neseniai 2021 m. liepos 15 d. Sprendime *A (Visuomenės sveikatos priežiūra)* (C-535/19, EU:C:2021:595, 40 punktas) Teisingumo Teismas pažymėjo, kad SESV 18 straipsnio pirmoje pastraipoje įtvirtintas nediskriminavimo dėl pilietybės principas Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnyje yra sukonkretintas Sąjungos piliečiams, kurie naudojasi šio reglamento 3 straipsnio 1 dalyje nurodytomis išmokomis. Jis taip pat priminė savo suformuotą jurisprudenciją, pagal kurią SESV 18 straipsnio pirma pastraipa savarankiškai taikoma tik tose Sąjungos teisės reglamentuojamose situacijose, dėl kurių SESV nenumatyta specialių nediskriminavimo nuostatų. Taip nėra laisvo darbuotojų judėjimo srityje. Šiuo klausimu žr., be kita ko, 2021 m. lapkričio 25 d. Sprendimą *Finanzamt Österreich (Išmokos šeimai vystomojo bendradarbiavimo darbuotojui)* (C-372/20, EU:C:2021:962, 68 punktas).

– šis draudimas taip pat kyla iš Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalies [102], kurioje būtent socialinių lengvatų suteikimo srityje konkrečiai išreiškiama SESV 45 straipsnio 2 dalyje įtvirtinta vienodo požiūrio taisyklė [103], ir

– ši 7 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip pat kaip ir SESV 45 straipsnis [104].

126. Taigi Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnis ir Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnis tiek, kiek jais siekiama užtikrinti laisvą darbuotojų judėjimą, turi būti aiškinami suderintai.

127. Dėl šių dviejų reglamentų, kurių taikymo sritys sutampa [105], Teisingumo Teismas yra pažymėjęs, kad Reglamentas Nr. 492/2011 bendrai taikomas *darbuotojų judėjimo laisvei* [106]. Jis taip pat pakartojo poziciją, kurios laikytasi narinėjant ieškinį dėl įsipareigojimų neįvykdymo, kurį Komisija grindė Reglamento Nr. 1408/71 pažeidimu dėl to, kad ligos išmokų perkeliamumui buvo nustatytas gyvenamosios vietos kriterijus, ir teise pagrįsti tokio kriterijaus pasirinkimą atsižvelgiant į 1968 m. spalio 15 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1612/68 (EEB) dėl laisvo darbuotojų judėjimo Bendrijoje [107] 7 straipsnį. Taigi Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnis galėjo būti taikomas tik toms situacijoms, kurių neapima Reglamentas Nr. 492/2011, nors Reglamente Nr. 883/2004 yra konkrečių nuostatų, kuriomis draudžiamos gyvenimo šalyje sąlygos, būtent jo 7 straipsnyje [108].

128. Austrijos Respublika pirmiausia teigia, kad išmokų šeimai ir socialinių ir mokesčių lengvatų tikslinimo mechanizmas nelemia nevienodo požiūrio. Ji iš esmės tvirtina: kadangi išmokų ir lengvatų tikslas yra arba kompensuoti dalį išlaidų, kurių tėvai patiria vaikų priežiūrai, arba palengvinti jų mokesčių naštą, Austrijoje negyvenančių darbuotojų su vaikais ir joje gyvenančių darbuotojų su vaikais situacija dėl gyvenimo lygio skirtumų tarp valstybių narių nėra panaši. Be to, taikant tikslinimo mechanizmą darbuotojai migrantai gauna paramą, kurios jiems reikia dėl pragyvenimo išlaidų vaiko gyvenamosios vietos valstybėje.

129. Vis dėlto, kaip yra nusprendęs Teisingumo Teismas, nacionalinėje teisėje nustatytos sąlygos turi būti laikomos netiesiogiai diskriminuojančiomis, jeigu jos, nors ir taikomos neatsižvelgiant į pilietybę, *iš esmės arba didžiąja dalimi daro poveikį darbuotojams migrantams*; jeigu jos taikomos vienodai, bet vietiniai darbuotojai gali jas įvykdyti paprasčiau nei darbuotojai migrantai; arba jeigu jos gali veikti visų pirma pastarųjų nenaudai [109].

130. Nagrinėjamu atveju iš Austrijos teisės aktuose nustatyto kriterijaus, susijusio su vaikų gyvenamąja vieta, matyti, kad išmokų šeimai ir socialinių bei mokesčių lengvatų sumos sumažinimas daugiausia turi poveikį darbuotojams migrantams, nes daug labiau tikėtina, kad jų

102 Žr. Sprendimą *Caisse pour l'avenir des enfants (Pasienio darbuotojo sutuoktinio vaikas)* (54 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

103 Žr. Sprendimą *Caisse pour l'avenir des enfants (Pasienio darbuotojo sutuoktinio vaikas)* (24 ir 70 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija).

104 Žr. Sprendimą *Caisse pour l'avenir des enfants (Pasienio darbuotojo sutuoktinio vaikas)* (70 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

105 Pagal analogiją žr. 2021 m. liepos 15 d. Sprendimą *A (Visuomenės sveikatos priežiūra)* (C-535/19, EU:C:2021:595, 61 punktas).

106 Žr. Sprendimą *Caisse pour l'avenir des enfants (Pasienio darbuotojo sutuoktinio vaikas)* (44 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

107 OL L 257, 1968, p. 2; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 1 t., p. 15. Reglamentas Nr. 1612/68 buvo panaikintas Reglamentu Nr. 492/2011. Teisingumo Teismas rėmėsi, be kita ko, 2011 m. gegužės 5 d. Sprendimu *Komisija / Vokietija* (C-206/10, EU:C:2011:283, 39 punktas). Taip pat žr. to sprendimo 36 ir 37 punktus.

108 Pagal analogiją žr. 2007 m. rugsėjo 11 d. Sprendimą *Hendrix* (C-287/05, EU:C:2007:494, 51 ir 52 punktai). Taip pat žr. Sprendimą *Caisse pour l'avenir des enfants (Pasienio darbuotojo sutuoktinio vaikas)* (65 ir 69–71 punktai).

109 Žr. 2007 m. sausio 18 d. Sprendimą *Celozzi* (C-332/05, EU:C:2007:35, 24 punktas) ir 2019 m. gruodžio 5 d. Sprendimą *Bocero Torrico ir Bode* (C-398/18 ir C-428/18, EU:C:2019:1050, 41 punktas).

vaikai gyvens kitoje valstybėje narėje [110]. Be to, iš lentelių, kuriose nustatyti išmokų sumų tikslinimo koeficientai [111], susiję su valstybėmis, kurios ribojasi su Austrijos Respublika, labai aiškiai matyti, kad dėl gyvenimo lygio skirtumų daugumoje šių valstybių, palyginti su Austrijos Respublika, darbuotojai, kurie pasinaudojo judėjimo laisve iš šių valstybių, daugiausia yra tie, kurie gauna mažesnio dydžio išmokas ir socialines bei mokesčių lengvatas nei tos, kurios skiriamos Austrijoje. Remiantis Komisijos pateiktos Audito Rūmų ataskaitos [112], kuria taip pat rėmėsi Austrijos Respublika, duomenimis, apie 50 % mokėjimų 2016 m. buvo susiję su Vengrijoje ir Slovakijoje gyvenančiais vaikais, o 40 % šių mokėjimų – su Čekijos Respublikoje, Lenkijoje, Rumunijoje ir Slovėnijoje gyvenančiais vaikais.

131. Šią analizę patvirtina Austrijos vyriausybės paaiškinimai dėl tikslinimo, susijusio su papildoma priemoka šeimai, poveikio vertinimo [113]. Šios aplinkybės turėtų būti vertinamos atsižvelgiant į Audito Rūmų išvadą, kad per 2004–2016 m. laikotarpį, lygiagrečiai Austrijos darbo rinkos atvėrimui, šią priemoką gaunančių vaikų padaugėjo šešis kartus [114].

132. Mano nuomone, nesant reikalo nagrinėti šalių aptartų papildomų argumentų, vien minėtų aplinkybių pakanka įrodyti, kad Austrijos teisės aktuose daromas skirtumas dėl perkeliamų išmokų sumos pagal vaikų gyvenamąją vietą valstybėse narėse labiau paveikia darbuotojus migrantus ir reiškia netiesioginę diskriminaciją dėl pilietybės, kuri galima tik tuo atveju, jei yra objektyviai pateisinama [115].

133. Mano žiniomis, Teisingumo Teismas aiškiai nenurodė šios sąlygos, taikydamas Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnį. Vis dėlto manau, kad gali būti pritaikytas tik vienas Teisingumo Teismo sprendimas dėl Reglamento Nr. 1408/71 3 straipsnio 1 dalies, kurioje buvo analogiškai įtvirtintas vienodo požiūrio principas [116]. Be to, reikėtų pažymėti, kad Teisingumo Teismas yra išaiškinęs Reglamento Nr. 883/2004 67 straipsnį, kuriuo siekiama, kad darbuotojas nebūtų atgrasomas nuo teisės naudotis judėjimo laisve [117], siedamas jį su Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalimi, ir vien tuo remdamasis patikrino pateisinimus, kuriais rėmėsi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas. Iš to darau išvadą, kad valstybės narės sprendimas pasirinkti gyvenamosios vietos kriterijų, kuris būtų taikomas išmokoms šeimai, taip pat yra pateisinamas dėl Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnio ir Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalies suderinto aiškinimo taisyklės, išplaukiančios iš jų bendro pagrindo, t. y. SESV 45 straipsnio, kuriame įtvirtintas tikslas užtikrinti darbuotojų judėjimo laisvę [118].

110 Žr. 2013 m. birželio 20 d. Sprendimą *Giersch ir kt.* (C-20/12, EU:C:2013:411, 44 punktas) ir Sprendimą *Caisse pour l'avenir des enfants (Pasienio darbuotojo sutuoktinio vaikas)* (56 punktas).

111 Žr. šios išvados 9 išnašą.

112 Žr. Audito Rūmų ataskaitos 15.1 punktą, 6 pav., p. 45.

113 Žr. Dokumentą Nr. 190, pateiktą Nacionalinės tarybos XXVI kadencijos posėdžių protokolų prieduose, p. 2 (žr. šios išvados 84 išnašą).

114 Žr. Audito Rūmų ataskaitos 15.1 punktą, 5 pav., p. 44, ir 15.2 punktą, p. 45. Šiuo klausimu šios ataskaitos 34 išnašoje nurodyta, kad 2004 m. gegužės 1 d. į Sąjungą įstojo Čekijos Respublika, Estijos Respublika, Kipro Respublika, Latvijos Respublika, Lietuvos Respublika, Vengrija, Maltos Respublika, Lenkijos Respublika, Slovėnijos Respublika ir Slovakijos Respublika, o 2007 m. sausio 1 d. – Bulgarija ir Rumunija. Laisvo darbuotojų judėjimo srityje Austrijos Respublikai buvo taikomi pereinamieji septynerių metų laikotarpiai, todėl 2011 m. Austrijos darbo rinka buvo atverta valstybėms, kurios įstojo 2004 m., o 2014 m. – valstybėms, kurios įstojo 2007 m. Kroatijos Respublika įstojo į Sąjungą 2013 m. liepos 1 d., Austrijos darbo rinka jai buvo atverta 2020 m.

115 Žr. Sprendimą *Caisse pour l'avenir des enfants (Pasienio darbuotojo sutuoktinio vaikas)* (56 punktas).

116 Žr. 2011 m. birželio 22 d. Sprendimą *Landtová* (C-399/09, EU:C:2011:415, 46–48 punktai).

117 Žr. šios išvados 66 ir 67 punktus; taip pat pagal analogiją 2002 m. lapkričio 7 d. Sprendimą *Maaheimo* (C-333/00, EU:C:2002:641, 34 punktas).

118 Šiuo klausimu žr. šios išvados 127 punktą.

b) Dėl netiesioginės diskriminacijos pateisinimo

134. Pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją, susijusią su Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalies taikymu, tam, kad galėtų būti pateisinama, netiesioginė diskriminacija turi būti tinkama siekiamam teisėtam tikslui įgyvendinti ir neviršyti to, kas būtina šiam tikslui pasiekti [119].

135. Komisija pagrįstai tvirtina, kad Austrijos Respublika nenurodo jokio motyvo, galinčio pateisinti netiesioginę diskriminaciją, kurią lemia jos nustatytas išmokų sumos ir socialinių bei mokesčių lengvatų tikslinimo mechanizmas.

136. Šioje byloje Austrijos Respublika, iš esmės palaikoma Danijos Karalystės ir Norvegijos Karalystės, teigia, kad išmokų sumos tikslinimu siekiama užtikrinti, kad *parama ir iš jos išplaukiantis šeimos išlaidų sumažinimas pagal vertę atitiktų Austrijoje skiriamas išmokas* [120].

137. Vis dėlto, pirma, manau, kad reikėtų dar kartą pažymėti, kad skiriamos išmokos yra fiksuoto dydžio [121] ir jomis neatsižvelgiama į tikruosius vaiko poreikius. Šiuo klausimu taip pat pritariu Rumunijos pozicijai, kad Austrijos Respublika negali naudoti tų pačių argumentų, siekdama ginčyti diskriminacijos buvimą ir kartu ją teisinti.

138. Antra, iš Komisijos pateiktų skaitinių duomenų [122], kurių Austrijos Respublika neginčijo, aiškiai matyti, kad ši vertės atitiktis Austrijos teritorijoje neužtikrinama [123] ir kad Austrijoje nustatyti pragyvenimo išlaidų skirtumai niekaip proporcingai nedera su kai kuriose valstybėse narėse taikomais koeficientais [124]. Be to, kaip pažymi Slovakijos Respublika, šiose valstybėse narėse gali būti skirtumų [125], o tai rodo vietos, kuriose apsiperkama, svarbą, jei būtų pritarta atitikties kainų lygiui sistemai.

139. Austrijos Respublikos argumentas, kad perkamosios galios skirtumai yra gerokai didesni, ypač lyginant su Bulgarija [126], ir tikslinimo mechanizmo poveikis juos taip pat kompensuoja, neleidžia suabejoti visomis šiomis išvadomis.

119 Žr., be kita ko, 2016 m. gruodžio 14 d. Sprendimą *Bragança Linares Verruga ir kt.* (C-238/15, EU:C:2016:949, 44 punktas) ir Sprendimą *Caisse pour l'avenir des enfants (Pasienio darbuotojo sutuoktinio vaikas)* (58 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

120 Pažymėtina, jog Austrijos Respublika nesutinka su tuo, kad, kaip nurodo Komisija, ji siekė tikslo sutaupyti biudžeto lėšų. Iš jos pateiktų dokumentų matyti išlaidų mažėjimo vertinimas, tačiau jis tokio siekio nepatvirtina.

121 Žr. šios išvados 77–79 punktus.

122 Ieškinio 44 punkte Komisija nurodo 2019 m. Austrijos federalinių žemių klasifikacijos lentelę, skelbiamą internete adresu https://cdn2.hubspot.net/hubfs/2405078/cms-pdfs/fileadmin/user_upload/dyna_content/de/documents/news/20190508_news_kaufkraft_dach_dfin.pdf, p. 3.

123 Komisija paaiškina, kad, pavyzdžiui, Žemutinėje Austrijoje perkamoji galia sudaro 104,7 % Austrijos vidurkio, o Karintijoje – tik 97,6 %. Taigi pagal Austrijos teisės aktus, susijusius su socialinėmis ir mokesčių lengvatomis Austrijoje, darbuotojas už vaiką, gyvenantį, pavyzdžiui, Arnoldšteino savivaldybėje Karintijoje, gauna 100 % fiksuotos sumos dydžio išmoką vaiko priežiūros išlaidoms, kuri yra 7,1 % didesnė už gaunamą darbuotojo, kurio vaikas gyvena Žemutinėje Austrijoje.

124 Tęsdama pirma nurodytą pavyzdį Komisija iliustruoja Austrijos tikslinimo mechanizmo sukeliamas pasekmes, paaiškindama, kad Austrijoje dirbantys asmenys, kurių vaikai gyvena Arnoldšteine, Karintijoje, Tarvizijuje (Italija) arba Kranska Goroje (Slovėnija), gauna tris skirtingas fiksuoto dydžio sumas, t. y. atitinkamai 100 %, 94,8 % ir 79 % išmokos sumos. Vis dėlto fiksuoto dydžio suma yra didesnė už vidutines pragyvenimo išlaidas Austrijoje ir reikia manyti, kad šiose trijose gretimose savivaldybėse, nors jos yra trijose skirtingose valstybėse narėse, pragyvenimo išlaidos, skirtos kasdieniams poreikiams patenkinti, objektyviai yra gan panašios būtent dėl Sąjungoje užtikrinamos prekių ir paslaugų judėjimo laisvės.

125 Pavyzdžiui, kaip teigia Slovakijos Respublika, pragyvenimo išlaidos skiriasi šalies rytuose ir Bratislavos miesto regione, kur jos netgi daug didesnės nei Vienos miesto regione.

126 Austrijos Respublika nurodo, kad 2019 m. perkamoji galia Bulgarijoje sudarė 52 % vidutinės 27 Sąjungos valstybių narių perkamosios galios, o perkamoji galia Austrijoje – 113 % šio vidurkio (žr. šios išvados 79 išnašą). Taip pat žr. šios išvados 53 punktą.

140. Manau, kad tikslas užtikrinti, kad parama ir atitinkamas šeimos išlaidų sumažinimas pagal vertę atitiktų Austrijoje teikiamą paramą ir lengvatas, negali pateisinti aptariamos netiesioginės diskriminacijos.

141. Be to, Austrijos Respublika teigia, kad aukštesnis socialinių ir mokesčių lengvatų sumos tikslinimo mechanizmo tikslas yra *nustatyti arba atkurti socialinės sistemos atliekamą paramos funkciją ir šios sistemos teisingumą*.

142. Kaip ir Komisija, pažymiu, pirma, jog iš Audito Rūmų ataskaitos matyti [127], kad dėl išmokų šeimai tikslinimo atsižvelgiant į kainų lygį atitinkamoje valstybėje narėje, palyginti su Austrijos Respublika, yra patiriama papildomų išlaidų, nors Austrijos Respublika sumenkina šį poveikį. Vis dėlto šias išlaidas neišvengiamai turi padengti visi tie, kurie moka įmokas į valstybės biudžetą. Šiomis aplinkybėmis, manau, derėtų paaiškinti, kad minėtoje ataskaitoje taip pat nurodyta [128] (kaip pabrėžia Komisija ir Lenkijos Respublika), kad priežastis, kuri galėtų kelti pavojų socialinės apsaugos sistemos finansinei pusiausvyrai, yra ne išmokų mokėjimas darbuotojams, kurių vaikai gyvena už Austrijos Respublikos ribų (šios išmokos sudaro maždaug 6 % [129] išlaidų, patiriamų mokant išmokas šeimai), o tinkamos kontrolės, susijusios su šių išmokų skyrimu, nebuvimas.

143. Antra, pritariu Komisijos [130], ELPA priežiūros institucijos ir Slovėnijos Respublikos išreikštam požiūriui, jog labai svarbu nepamiršti, kad darbuotojų judėjimo laisvę ES ir EEE saugančios taisyklės [131], įskaitant vienodą požiūrį, grindžiamos bendra sistema, kurioje socialinės apsaugos srityje taikytini teisės aktai paprastai yra valstybės narės, kurioje suinteresuotasis asmuo dirba pagal darbo sutartį arba savarankiškai, teisės aktai [132], be to, darbuotojai migrantai prisideda prie priimančiosios valstybės narės socialinės politikos finansavimo tiek socialinėmis, tiek mokesčių įmokomis, mokamomis dėl jų vykdomos veiklos [133], o tai pateisina skiriamų išmokų arba suteikiamų lengvatų lygybę [134].

144. Nagrinėjamu atveju, kaip ir Čekijos Respublika, Kroatijos Respublika ir Lenkijos Respublika, konstatuoju: kadangi – išimtinai ekonominiu požiūriu – Austrijos pašalpos šeimai yra finansuojamos iš darbdavių įmokų, apskaičiuojamų remiantis bendra darbuotojų darbo užmokesčio suma, darbuotojas migrantas dalyvauja nustatant jo darbdavio mokamų sumų dydį lygiai taip pat kaip ir nacionalinis darbuotojas.

145. Be to, dėl papildomo priedo šeimai ir kitų aptariamų mokesčio kreditų Austrijos Respublika nurodė, kad šios lengvatos finansuojamos iš darbuotojų pajamų mokesčio, o tai reiškia, kad bet koks Austrijos teisės aktų leidėjo sprendimas nenumatyti abipusiškumo siekiant socialinio teisingumo tikslo yra taip pat nepateisinamas.

146. Taigi laikausi nuomonės, kad skirtingas požiūris atsižvelgiant į atitinkamo darbuotojo vaiko gyvenamąją vietą nėra nei tinkamas, nei būtinas siekiant nustatyti arba atkurti socialinės sistemos atliekamą paramos funkciją ir jos teisingumą.

127 Žr. Audito Rūmų ataskaitos 18.2 punktą, p. 51.

128 Žr. Audito Rūmų ataskaitos 23.2 punktą, p. 60 ir 61, 23.4 punktą, p. 62 ir 25 punktą, p. 62–65.

129 Žr. Audito Rūmų ataskaitos 15.1 punktą, 8 lentelė.

130 Žr. šios išvados 97 punktą.

131 Žr. EEE susitarimo 28 straipsnio 2 dalį, pagal kurią draudžiama bet kokia valstybių narių darbuotojų diskriminacija dėl pilietybės įdarbinimo, darbo užmokesčio ir kitų darbo sąlygų, kaip ir pagal SESV 45 straipsnio 2 dalį.

132 Žr. Reglamento Nr. 883/2004 17 konstatuojamąją dalį.

133 Žr. 2016 m. gruodžio 14 d. Sprendimą *Bragança Linares Verruga ir kt.* (C-238/15, EU:C:2016:949, 49 ir 50 punktai).

134 ELPA priežiūros institucija šį principą apibendrino taip: „Kiek tai susiję su darbuotojų judėjimo laisvės realizavimu, EEE vidaus rinkoje būtina, kad už tą patį darbą būtų mokamos vienodos išmokos“.

147. Dėl visų išdėstytų priežasčių manau, kad Austrijos teisės normos, susijusios su išmokų šeimai sumos ir socialinių bei mokesčių lengvatų tikslinimu Austrijoje dirbantiems asmenims, kurių vaikai gyvena kitoje valstybėje narėje, prieštarauja ir Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnyje, ir Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalyje įtvirtintam vienodo požiūrio principui.

148. Taigi siūlau Teisingumo Teismui nuspręsti, kad antrasis Komisijos pateiktas kaltinimas yra pagrįstas.

VI. Dėl bylinėjimosi išlaidų

149. Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi, mano nuomone, Teisingumo Teismas turėtų patenkinti Komisijos reikalavimus, iš Austrijos Respublikos turi būti priteistos bylinėjimosi išlaidos.

150. Pagal Procedūros reglamento 140 straipsnio 1 ir 2 dalis, pagal kurias įstojusios į bylą valstybės narės, EEE susitarimo šalys, kurios nėra valstybės narės, ir ELPA priežiūros institucija padengia savo bylinėjimosi išlaidas, Čekijos Respublika, Danijos Karalystė, Kroatijos Respublika, Lenkijos Respublika, Rumunija, Slovėnijos Respublika, Slovakijos Respublika, Norvegijos Karalystė ir ELPA priežiūros institucija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

VII. Išvada

151. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui priimti tokį sprendimą:

1. Nustatydama pašalpų šeimai ir mokesčio kredito už išlaikomą vaiką tikslinimo mechanizmą darbuotojams, kurių vaikai nuolat gyvena kitoje valstybėje narėje, Austrijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal:

   – 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo 7 ir 67 straipsnius, taip pat

   – Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnį ir 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 492/2011 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Sąjungoje 7 straipsnio 2 dalį.

2. Nustatydama darbuotojams migrantams, kurių vaikai nuolat gyvena kitoje valstybėje narėje, taikomą tikslinimo mechanizmą, susijusį su papildoma priemoka šeimai, mokesčio kreditu vieninteliam dirbančiam šeimos nariui, mokesčio kreditu vienam (-ai) vaiką auginančiam (-iai) tėvui (motinai) ir mokesčio kreditu už išlaikomą asmenį, Austrijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalį.

3. Priteisti iš Austrijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

4. Čekijos Respublika, Danijos Karalystė, Kroatijos Respublika, Lenkijos Respublika, Rumunija, Slovėnijos Respublika, Slovakijos Respublika, Norvegijos Karalystė ir ELPA priežiūros institucija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.